

Plenaire 41

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

23 mei 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van de heer Erik Matthijs tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het niet toekennen van subsidies voor duurzame lokale waterplannen in het kader van het waterbeleid	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het niet toekennen van subsidies voor duurzame lokale waterplannen in het kader van het waterbeleid	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de onduidelijkheid inzake de controle op de naleving van de nieuwe huurwet door de gemeenten	3
ACTUELE VRAAG van mevrouw Dominique Guns tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de strijd tegen de huisjesmelkerij	4
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van de resoluties inzake een verdere staats Hervorming van 1999 en de uitvoering ter zake van het Vlaams Regeerakkoord	7
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de investering in de jeugdopleiding van de voetbalsport en de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB)	
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de investering in de jeugdopleiding van de voetbalsport en de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB)	
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de investering in de jeugdopleiding van de voetbalsport en de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB)	9
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de mogelijke levering van militaire helikopters aan Senegal en de controle op alle vormen van wapenhandel	13
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen	
– 1124 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	14
Artikelsgewijze bespreking	18

ONTWERP VAN DECREET betreffende de minimumveiligheidseisen voor tunnels in het trans-Europese wegennet – 1153 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking	19 19
ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken – 1164 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 6 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking	20 20
VERSLAG over het verzoekschrift over de samenwerking tussen comités voor bijzondere jeugdzorg en pleegouders – 1202 (2006-2007) – Nr. 1 Verslag	20
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen – 1124 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	22
ONTWERP VAN DECREET betreffende de minimumveiligheidseisen voor tunnels in het trans-Europese wegennet – 1153 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	22
ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken – 1164 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 6 Hoofdelijke stemming	23
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren André Van Nieuwkerke, Jan Loones en Karlos Callens, de dames Hilde Crevits en Joke Schauvliege en de heer Jacky Maes tot besluit van de op 3 mei 2007 door de heer André Van Nieuwkerke in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het kustzonebeheer en de reorganisatie van het Agentschap Natuur en Bos – 1210 (2006-2007) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	23
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Roland Van Gothem, de dames Katleen Martens, Linda Vissers, An Michiels en Marie-Rose Morel en de heer Werner Marginet tot besluit van de op 8 mei 2007 door de heer Roland Van Gothem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandembroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de besteding van Vlaams overheidsgeld, naar aanleiding van het pleidooi van de minister om de Vlaamse bijdrage aan Unicef voor lokale onderwijsprojecten in India te vertienvoudigen – 1216 (2006-2007) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	23
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	24
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	27
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	27

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– De vergadering wordt geopend om 14.06 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Els Robeyns: gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande: buitenslands;

Vera Jans: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 60/27*)

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Matthijs tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het niet toekennen van subsidies voor duurzame lokale waterplannen in het kader van het waterbeleid

ACTUELE VRAAG van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het niet toekennen van subsidies voor duurzame lokale waterplannen in het kader van het waterbeleid

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het voorbije jaar hebben steden, gemeenten en provinciebesturen, maar ook besturen van polders en wateringen, samen met de Vlaamse overheid hard gewerkt aan de totstandkoming van de deelbekkenbeheerplannen en de bekkenbeheerplannen.

Die zullen het waterbeleid in het Vlaamse Gewest voor de komende zes jaar bepalen. Deze plannen waren tot gisteren gedurende zes maanden ter inzage beschikbaar, opdat de bevolking er haar mening over zou kunnen geven. Gemeenten, steden en provincies konden, in het kader van de samenwerkingsovereenkomst met het Vlaamse Gewest, subsidies voor het duurzaam lokaal waterbeleid aanvragen. Nu blijkt dat die subsidies massaal niet zullen worden toegekend, omdat de actieplannen of -hoofdstukken onvoldoende zouden zijn uitgewerkt.

De eventuele weigering van die subsidie kan echter geen gevolgen hebben voor het algemene niveau van de gemeente, dus op de subsidies voor andere onderdelen uit die samenwerkingsovereenkomst. Toch heeft de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten de gemeenten opgeroepen daartegen te protesteren en beroep aan te tekenen bij de administratie tegen het niet toekennen van die subsidies. Ze doet dat vooral omdat de Code van Goede Praktijk, die bij het opstellen van de waterbeleidsplannen moest worden gebruikt, geen slaafs na te volgen handboek is, maar voldoende ruimte liet voor de eigenheid van elk deelbekkenbeheerplan of bekkenbeheerplan. Ook zijn die plannen tot stand gekomen met een brede maatschappelijke steun. Vele groepen en instanties hebben er hun mening over gegeven, zodat een consistent document tot stand kwam.

Als de gemeenten, steden en provincies niet de in de samenwerkingsovereenkomst voorziene subsidies krijgen, worden ze niet beloond voor hun inspanningen en samenwerking. Het is een streep door de rekening van de stads-, gemeente- en provinciebesturen. Waarom worden die subsidies niet toegekend, of waarom bestaan daar twijfels over? Wat zijn de argumenten van de administratie? Ik denk wel dat er voor die subsidies genoeg geld is in de begroting Leefmilieu van 2007. Ik herinner me alleszins geen opmerkingen daarover tijdens de bespreking van die begroting. Maken de gemeentebesturen die in beroep gaan, nog een kans? Heeft het feit dat die subsidies in het kader van het duurzaam lokaal waterbeleid niet worden toegekend, gevolgen voor het afronden van de deelbekkenbeheerplannen en de bekkenbeheerplannen?

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me hier graag bij aan, temeer daar ik me herinner dat mevrouw Crevits ook al meermaals gelijkaardige vragen heeft gesteld hierover. U hebt toen beloofd erop toe te zullen zien dat er meer werk zou worden gemaakt van de werkelijke uitvoering dan van de paperassen. Ik hoor nu dat die subsi-

diëring in het gedrang zou komen omdat die paperassen niet uitgebreid of uitgewerkt genoeg zouden zijn. Mocht dat de daadwerkelijke uitvoering van de plannen in het gedrang brengen, dan zou ik dat heel jammer vinden.

Ik hoop dat u ook bij het uitwerken van het nieuwe milieuconvenant werk zult maken van een verdere administratieve vereenvoudiging op dit gebied.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik heb me niet te moeien met de gang van zaken in dit huis, maar misschien kunnen we de verlichting hier in de koepelzaal toch verminderen in het kader van het rationale energieverbruik.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik ben blij met deze vraag omdat ze me de gelegenheid geeft de context van het probleem te schetsen. Het landschap van de waterbeheerplannen is eigenlijk te complex. Daarin hebt u beide gelijk.

We hebben de samenwerkingsovereenkomst 2005-2007. Ik voer die uit, maar ze is tijdens de vorige legislatuur opgemaakt. Daarbij moesten de plannen duurzaam lokaal waterbeleid, de DuLo-plannen, worden opgemaakt. Vorige legislatuur is ook het belangrijke decreet Integraal Waterbeleid goedgekeurd. We hebben dus twee grondslagen, twee plannen die moeten worden opgemaakt, van paperasserie gesproken. Hoe staat het daarmee? Het is heel belangrijk om deze twee uit elkaar te trekken. Mijnheer Matthijs, u verwijst naar het openbaar onderzoek dat is afgerond, maar dat gaat over de deelbekkenplannen en niet over de DuLo-plannen.

De provincies moeten dit coördineren. West-Vlaanderen heeft geen DuLo-plannen ingediend en voor Limburg is het in orde, maar de andere drie provincies hebben grote problemen. De provincies en gemeenten werden geconfronteerd met een dubbele verplichting: de deelbekkenplannen enerzijds en de subsidies voor de DuLo-plannen anderzijds. Een aantal gemeenten heeft gezegd dat ze deze kunnen samenvoegen. Dat lijkt me wijs om het papierwerk te beperken. Kortom, de situatie is te complex. Men moet plannen opmaken vanuit het decreet Integraal Waterbeleid en het samenwerkingsakkoord, hier goedgekeurd tijdens de vorige legislatuur. De last voor de gemeenten en provincies is dubbel en te zwaar.

Mijnheer Matthijs, u vraagt of er een financieel probleem is. Dat is er niet. Wat is dan de reden? De Arbitragecommissie en de afdeling Water van de VMM hebben heel formeel gekeken of de ingediende plannen volledig conform zijn aan de samenwerkingsovereenkomst 2005-2007. Het blijkt dat het te weinig onderbouwd is en dat het luik planning en acties te weinig is uitgewerkt. Daarom gaan we er niet op in. We worden er

nu mee geconfronteerd, maar het dateert van de vorige periode. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Mevrouw Vogels, ik respecteer wat de vorige legislatuur heeft gedaan, goed en kwaad. Als er een samenwerkingsakkoord is van 2005 tot 2007 moet ik dat uitvoeren tot 2007. Er komt een nieuw akkoord in 2008 en u mag ervan uitgaan dat het eenvoudiger zal zijn en men geen papierwerk zonder toegevoegde waarde zal opleggen aan de gemeenten en provincies. De administratieve vereenvoudiging moet er komen en zal er ook komen in het nieuwe samenwerkingsakkoord vanaf 2008.

Ik heb ook heel duidelijk begrepen wat de VVSG en de provincies hebben aangekaart. Ze stellen dat het niet kan zijn dat men na het leveren van inspanningen weliswaar niet bijkomend wordt gestraft, maar wel subsidies rateert. Inzake het duurzaam integraal waterbeleid zullen we daar rekening mee houden. Als minister zal ik in graad van beroep met kennis van zaken bekijken in welke mate een maximale inspanning kan worden geleverd om de subsidies alsnog toe te kennen, ook al beantwoordt men strikt formeel niet aan de voorwaarden. Als er elementen ten gronde zijn om geen subsidies te verlenen, dan zal ik daar natuurlijk ook rekening mee houden.

Eén, de complexiteit moet worden aangepakt. Dat betekent, ten tweede, dat dit zal gebeuren in het samenwerkingsakkoord 2008 en volgende. Ten derde zullen de subsidies, waarover ik als minister in graad van beroep een uitspraak kan doen, door mij worden bekeken. Ik zal dat zeker doen als het formele redenen gaat, want die lijken me iets te licht, maar ik wil nog niet op de zaken vooruitlopen. Op deze wijze kunnen we tegemoetkomen aan de verzuchtingen en kunnen we binnen een te complex en te rigide systeem toch nog een oplossing aanreiken. De toekomst zal er in elk geval anders uitzien.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, uw antwoord is een geruststelling voor veel gemeenten. Ik hoop dat u het voorrecht gebruikt om alles nog even grondig na te kijken zodat gemeenten hun subsidie niet mislopen door het niet voor 100 percent volgen van bepaalde procedures of regeltjes. Er is nood aan een administratieve vereenvoudiging. Veel middelgrote steden en gemeenten moeten een ambtenaar hebben om de vele paperassen in te vullen. Het is absoluut noodzakelijk dat er een administratieve vereenvoudiging komt. Het resultaat op het terrein telt, niets anders.

De heer Sannen was minister van Leefmilieu toen het decreet Integraal Waterbeleid werd goedgekeurd. Ik heb hem toen al gezegd dat het decreet veel te complex is, dat veel te veel plannen elkaar bedekken. De vereenvoudiging zal het resultaat zeker beïnvloeden.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik wacht het milieuconvenant af en kijk uit naar de eenvoudige vereenvoudiging.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de onduidelijkheid inzake de controle op de naleving van de nieuwe huurwet door de gemeenten

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week vrijdag werd de nieuwe huurwet van kracht. Voor alle duidelijkheid: de nieuwe huurwet is een federaal initiatief. Wie had gedacht dat de mensen aan de overkant eraan zouden bijdragen om de wetgeving in ons land eenvoudiger te maken, komt bedrogen uit – nochtans was er een staatssecretaris aangesteld die als enige taak had kafkaïaanse toestanden te vermijden. De nieuwe huurwet is niet alleen complexer geworden op wetgevingstechnisch vlak, maar ook op het vlak van de toepassing en de uitvoering ervan.

Een van de maatregelen die de nieuwe huurwet oplegt, is dat verhuurders op het aanplakbiljet moeten aankondigen welke huurprijs ze voor het te verhuren pand willen vragen. En daar ligt het kalf gebonden, want de controle daarvan werd doorgeschoven naar onze Vlaamse gemeenten. Die gemeenten lieten in het begin van de week via de Gazet van Antwerpen duidelijk weten dat ze het daarmee heel moeilijk hebben. De ene burgemeester stelt dat het geen verplichting is. De andere stelt dat als het al een verplichting is, hij niet weet hoe de controle kan worden uitgevoerd omdat er geen personeel is. Een derde burgemeester zegt dat het politiereglement ter zake misschien moet worden aangepast, maar zo'n aanpassing moet worden voorgelegd aan de gemeenteraad en als die niet meewil, dan weet men nog niet waar men staat. Onduidelijkheid troef. Ik kan de burgemeesters geen ongelijk geven. Er is er zelfs één die zegt dat hij het initiatief afwacht van de bevoegde minister, de Vlaamse minister dus, die ter zake richtlijnen moet geven.

Mijnheer de minister, het wordt tijd dat we duidelijkheid krijgen in deze zaak. Het is in de eerste plaats niet uw verantwoordelijkheid. De federale wetgever is onduidelijk geweest en gebleven. We krijgen nu vragen van de burgemeesters, waarvoor u de toezichthoudende overheid bent, die richtlijnen moeten krijgen.

Gaat u hen de opdracht geven om de nieuwe complexe federale huurwet in al haar gestrengheid toe te passen?

Gaat u de gemeenten opleggen om controles uit te oefenen? Ze hebben andere en betere opdrachten te vervullen. De bestrijding van de criminaliteit is voor de politionele overheden een prioriteit. De gemeenten hebben naast de strijd tegen de huisjesmelkerij en de verkrotting, een minstens even belangrijke opdracht. Laten we hen dus niet overladen met nieuwe kafkaïaanse regeltjes.

De burgemeesters vragen van u duidelijkheid. Welke instructies hebt u hen gegeven? Gaat u die geven? Zo niet, waarom niet? Zo ja, op welke manier?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: We hebben in dit huis een traditie om veel vragen te krijgen en lang te praten over zaken waarvoor we niet bevoegd zijn. Alles wat de huurwetgeving betreft, is een zaak van de federale overheid. De huurwetgeving gaat uit van de federale regering en werd besproken en goedgekeurd in het federale parlement. Samen met u en vele collega's hoop ik dat wij na een volgende staats Hervorming bevoegd worden voor de privéhuurwetgeving. Zo kunnen we tot een homogeen bevoegdheidspakket Wonen komen, en wegen op de privéhuurmarkt.

Vragen over opportuniteit en inhoud moet u stellen aan federaal minister Onkelinx. Zij is daarvoor verantwoordelijk en zij zou verdere acties moeten ondernemen. De gemeenten werken sterk samen met en werken voor de federale overheid. OCMW's worden ook sterk aangestuurd door de federale overheid. Alles wat te maken heeft met veiligheid, politie, brandweer eveneens.

Wat de grond van de zaak betreft, in artikel 1716 dat wordt gewijzigd in het Burgerlijk Wetboek door de nieuwe huurwetgeving, staat het werkwoord 'kunnen'. De gemeenten zijn niet verplicht om dat te doen. Ze hebben de mogelijkheid om vaststellingen te doen en kunnen sanctioneren via gemeentelijke administratieve sancties, het GAS-systeem. Mijn administratie Binnenlands Bestuur is de coach van de lokale besturen. Ik heb zelf een modelreglement gemeentelijke administratieve sancties laten opmaken. Wie wil, kan dat gemakkelijk downloaden.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, ik heb van u twee interessante mededelingen gehoord. U stelt heel duidelijk dat de huurwetgeving een geregionaliseerde materie zou moeten zijn. Het kan toch niet dat we bevoegd zijn voor het woonbeleid, maar het kroonstuk, het wetgevingstechnische aspect moeten missen. Ik hoop dat u en uw partij, als u wordt uitgenodigd om federale verantwoordelijkheid op te nemen, dit op de regionaliseringsagenda zult plaatsen.

Mijnheer de minister, u interpreteert de nieuwe huurwet correct. U wijst op het fameuze woordje 'kunnen'.

Het is dus geen verplichting. Het wordt tijd dat u de gemeenten hierover duidelijkheid verschaft, bijvoorbeeld via een omzendbrief. Ik neem aan dat de gemeenten de notulen van deze vergadering ernstig zullen nalezen. Zij blijven hierover hun gemeentelijke autonomie behouden.

Die ene burgemeester, die zijn politiereglement in die zin zou aanpassen, als daarvoor een meerderheid bestond in zijn gemeente, had dus gelijk. Het is geen verplichting, en ik raad alle gemeenten en gemeentenaren aan om daarvan akte te nemen.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Het is inderdaad belangrijk dat het hele woonbeleid in één hand terecht komt, meer bepaald op het niveau van de Vlaamse overheid.

Ik wil nog een ander element aanbrengen. In het Vlaams regeerakkoord staat dat we geen bijkomende verplichtingen aan de lokale besturen opleggen, zonder dat daar de nodige financiële middelen tegenover staan, dat is het belfortprincipe. Wanneer de federale overheid de lokale overheden de mogelijkheid verschaft om mee op te treden in het kader van het GAS, verwacht zij ook dat dergelijke wetgeving geïmplementeerd en gehandhaafd zal worden, vanuit de idee dat transparantie in de huurmarkt cruciaal is. Dan lijkt het mij logisch dat de federale overheid overleg pleegt met het Vlaamse niveau, om uitvoering te geven aan dat belfortprincipe. De Vlaamse overheid mag daarbij op zijn minst geïnformeerd worden over de ambitie van het federale niveau om de lokale besturen mee in te schakelen met het oog op de implementatie, handhaving en toepassing van deze belangrijke huurwetgeving.

Minister Marino Keulen: Wat het homogene bevoegdheidspakket Wonen betreft, denk ik dat we dat absoluut moeten doen. We hebben hier enkele maanden geleden al een debat over gehad, en toen was iedereen het erover eens. We moeten dat doen, al was het maar om maatwerk te kunnen toepassen. In Vlaanderen hebben we relatief weinig huurders: 25 procent. In Wallonië zijn er dat iets meer, met name 35 procent. In Brussel gaat het zelfs om een meerderheid van huurders, meer dan 50 procent. We moeten dus maatwerk kunnen toepassen, omdat de situatie in de drie regio's verschillend is.

Mevrouw Berx, we moeten heel consequent zijn in het overleg. Wij zijn bijvoorbeeld exclusief bevoegd voor Inburgering. Toen ik het Inburgeringsdecreet gelanceerd heb, heb ik daarover vooraf geen overleg gepleegd met de Franse Gemeenschap, precies omdat wij alleen bevoegd zijn. Hetzelfde geldt voor de Wooncode.

De federale regering is bevoegd voor de huurwetgeving. Zij moet daarvoor de nodige acties ondernemen ten aan-

zien van het lokale niveau, maar ze is niet verplicht om daarover met Vlaanderen te overleggen. We moeten daar consequent in zijn. Iedereen was het met mij eens toen ik over het Inburgeringsdecreet of de Wooncode geen overleg pleegde met Franstalig België. Dan moet je ook kunnen aanvaarden dat de anderen op hun autonomie staan, en dus ook de volle verantwoordelijkheid dragen voor de correcte toepassing en uitvoering.

De heer Jan Penris: In die laatste stelling volg ik u volledig, mijnheer de minister. Wij zouden het anders en beter doen. Laat ons dus de ambitie hebben om van de huurwetgeving een Vlaamse bevoegdheid te maken. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Dominique Guns tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de strijd tegen de huisjesmelkerij

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mijnheer de minister, in 2001 hebben we in dit parlement een decreet goedgekeurd in verband met de strijd tegen de huisjesmelkerij, onder toenmalig minister Gabriëls. Een jaar later bent u minister geworden. Pas toen is het decreet tot uitvoering kunnen komen. U hebt onmiddellijk werk gemaakt van de uitvoering. U hebt een cel Wooninspectie opgericht, die aanvankelijk 13 inspecteurs telde.

De inspecteurs moesten van nul beginnen. Zij hebben hun weg gezocht en hebben vrij snel resultaten geboekt. Elk jaar kwamen zij in het Vlaams Parlement hun jaarverslag voorstellen. Door die jaarverslagen hebben wij beseft wat het belang van de Wooninspectie is en welke gevolgen zij heeft. Vervolgens hebt u de Wooninspectie uitgebreid tot 19 inspecteurs. En nu heb ik in de krant gelezen dat u dat aantal nog gaat uitbreiden tot 23.

In het begin hebben we ons vooral toegespitst op Antwerpen en Gent, omdat we dachten dat de huisjesmelkerij voornamelijk in die grootsteden een probleem vormde.

Uit het jaarverslag van de Wooninspectie dat vorige week is voorgesteld, blijkt dat dit niet alleen in de grootsteden gebeurt maar ook in de kleinere steden. Het gebeurt dus ook op plaatsen waar mensen tijdelijk verblijven, zoals in de bouw waar Poolse arbeiders tijdelijk op een werf ondergebracht worden of zoals in de fruitteelt waar men aan seizoensarbeid doet.

We moeten ons blijven focussen op de grootsteden, temeer omdat men zich steeds vaker organiseert in vennootschappen om zelf niet veroordeeld te worden. Zult u daarnaast de nodige aandacht besteden aan de kleinere steden en aan de tijdelijke verblijven?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Deze week is inderdaad het rapport van de Wooninspectie voorgesteld. Deze dienst heeft in het Vlaams Parlement een heel sterke reputatie, en terecht. Vorig jaar heeft de Wooninspectie 354 acties gevoerd en 815 pv's opgesteld. Ondanks het feit dat er dubbel zoveel acties waren als in 2005, is het aantal pv's met slechts 25 gestegen. Dat stemt me gunstig. Het geeft immers aan dat we stilaan greep krijgen op de situatie en dat er dus een kentering is. Toch is er nog altijd veel werk aan de winkel.

We zorgen ervoor dat de Wooninspectie de mankracht en de middelen krijgt om goed werk te leveren. Het aantal inspecteurs bedroeg dertien. Dit jaar komen er tien bij waarvan er nu reeds zes zijn aangeworven. Voor de andere loopt de aanwervingsprocedure. Heel belangrijk daarbij is dat we die mensen in een gezamenlijke pool hebben gezet in het agentschap Inspectie RWO samen met de stedenbouwkundige inspecteurs die ook als wooninspecteur mogen optreden. Daardoor beschikken we nu over een pool van 41 deskundigen.

Onze wooninspecteurs houden zich vooral bezig met woningen waarvan de burgemeester vooraf heeft gezegd dat ze niet meer geschikt zijn voor huisvesting. Sommige zijn zelfs onbewoonbaar verklaard maar worden nog verhuurd. Daarnaast worden mensen ondergebracht in constructies die helemaal niet zijn bestemd voor huisvesting zoals autowrakken, stallen, wooncontainers of gewone containers. Daar moet tegen opgetreden worden, en dat gebeurt met succes.

We hebben ook de wetgeving aangepast. Die treedt in werking in het najaar. De boetes zijn opgetrokken tot 550.000 euro en de gevangenisstraffen bedragen 1 tot 5 jaar. Daarnaast worden huurgelden verbeurdverklaard.

Mevrouw Guns, u verwees zelf naar de toestand in de fruitpluk en in de bouw. Ook inzake wooninspectie worden wij geconfronteerd met de globalisering. We moeten fruitplukkers uit Polen of uit andere delen van de wereld aantrekken om de oogst van de akker of uit de boomgaard binnen te halen. Hetzelfde gebeurt in de bouwsector. Wij willen dat de mensen die hier tijdelijk verblijven, menswaardig worden gehuisvest. In de sector van de fruitpluk hebben we een gigantische weg afgelegd. De cowboytoestanden zijn er nog niet helemaal uit. Zo worden nog steeds mensen ondergebracht in kippenstallen of in krakkemikkige caravans die helemaal niet

geschikt zijn voor huisvesting. Er is echter een sanering bezig. Ook de sector werkt daar heel hard aan.

Wat het werkingsgebied betreft, werd tijdens de eerste jaren inderdaad uitsluitend gewerkt in de grootsteden, met name in Gent en Antwerpen. Vandaag werkt de Wooninspectie in heel Vlaanderen, dus in alle Vlaamse steden en gemeenten. Van de 815 pv's is 46 percent, dus iets minder dan de helft, afkomstig uit Gent en Antwerpen, de rest komt uit de overige steden en gemeenten.

Er worden pv's opgemaakt en vaststellingen gedaan van mensenwaardige situaties. De vraag is hoe we daar een gerechtelijk gevolg aan breien. Vanaf september krijgen de wooninspecteurs de mogelijkheid om zelf gerechtelijk te dagvaarden zodat er bijna zeker een gerechtelijk gevolg komt op hun pv's.

Zij moeten ook op de hoogte worden gehouden van de verdere gerechtelijke procedures. De wooninspecteurs krijgen met andere woorden de mogelijkheid en de kans om in beroep te gaan wanneer ze niet akkoord gaan met het vonnis in eerste aanleg. Ze krijgen zelfs de kans en de mogelijkheid om in cassatie te gaan. Op termijn is dat heel belangrijk om de gesel van de huisjesmelkerij te kortwieken.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil daar toch nog een kanttekening bij maken. In Vlaanderen zijn er 2,4 miljoen woningen en appartementen. Er wonen ongeveer 300.000 mensen op kamers. In totaal gaat het dus om 2,7 miljoen woonegelegenheden. Een klein segment daarvan is in het bezit van verhuurders die zich schuldig maken aan krotverhuring. We moeten die keihard aanpakken. Heel belangrijk lijkt me toch dat het leeuwendeel van de verhuurders heel correcte, bonafide mensen zijn. Degenen die de kantjes eraf lopen of het leven van andere mensen in gevaar brengen, komen ons en de Wooninspectie tegen. Ze worden keihard aangepakt via de wettelijke instrumenten die we ter beschikking hebben.

Mevrouw Dominique Guns: Mijnheer de minister, u hebt dat terecht benadrukt: het is niet zo dat het grootste deel van de verhuurders krotten verhuurt. Tegen het kleine segment dat zich daar wel aan bezondigt, moeten we wel effectief optreden.

U hebt echter niet geantwoord op de vraag of u de bijkomende inspecteurs voornamelijk zult inzetten in de kleine steden, en meer bepaald voor de bouw en de fruitteelt. Of bent u van mening dat er sowieso een goede verdeling zal gebeuren? U zegt zelf dat door het bestaan van de inspecteurs, de verhuurders weten dat ofwel het parket, ofwel de politie, ofwel de huurder zelf de Wooninspectie kan oproepen om een controle uit te voeren. Dat heeft geleid tot het nodige afschriek-

fect. De verhuurders doen meer inspanningen omdat ze vrezen dat hun woning onbewoonbaar wordt verklaard.

Mijnheer de minister, zegt u nu dat op de huidige manier wordt verder gewerkt en dat het hele segment gelijkwaardig wordt behandeld? Uit het jaarverslag blijkt echter dat er ook problemen zijn bij de tijdelijke bewoning, ook in de kleine steden. Zult u zich daar wat meer op toespitsen?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, het jaarverslag van de Wooninspectie is er nu. Ik stel voor dat we dat, met uw goedvinden, zo snel mogelijk, en naar goede traditie, met de inspectie zelf bespreken in de commissie voor Wonen. *(Opmerkingen van mevrouw Dominique Guns)*

Dat klopt. We hebben de politie van Antwerpen uitgenodigd om ook haar visie over het probleem te geven. Deze keer kunnen we misschien een lokale, meer landelijke politie-eenheid de gelegenheid geven om hun mening te geven.

Mijnheer de minister, u moet me maar verbeteren als ik fout ben. Uit wat in de pers is verschenen, kan worden afgeleid dat er uiteraard nog een aanzienlijk grootstedelijk probleem is. Dat geldt nu echter ook voor de meer landelijke politiezones. Het gaat ook daar om problemen van ernstige aard.

Ons parlement en de commissie in het bijzonder kunnen door die bespreking alleen maar wijzer worden. Als u me toestaat, zullen we morgen die mensen meteen uitnodigen bij de regeling van de werkzaamheden.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, we hebben een hele weg afgelegd met de Wooninspectie. Ik ben blij dat het rapport er is. Onze commissievoorzitter heeft gelijk. Het is niet alleen een probleem van de grote steden, maar ook van bepaalde regio's. In mijn regio is er een probleem in verband met de huisvesting van tijdelijke seizoenarbeiders.

Mijnheer de minister, uit het rapport blijkt dat er ook een probleem is bij de huisvesting van bouwvakkers in bouwunits. Ik was deze week verrast te vernemen dat er mistoestanden zijn wat dat betreft. We moeten die aanpakken en ook daar rechtszekerheid creëren. We hebben niet enkel te maken met Poolse arbeiders in de tijdelijke seizoenarbeid. Ook in de bouwsector zijn ze in groten getale aanwezig. Wordt dat bevestigd en welke richting gaat dat uit?

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Ik ben zeer tevreden dat iedereen het belang inziet van de Wooninspectie. Het werd al aangehaald: we hebben de voorbije jaren samen met de Wooninspectie de verslagen bekeken. Daaruit hebben we samen afgeleid dat er dringend meer inspecteurs nodig waren. Het is zeer belangrijk dat die er uiteindelijk zullen komen.

Ik ben ook zeer tevreden dat iedereen het belang inziet van de bestrijding van de huisjesmelkerij.

Maar, mijnheer de minister, wij hebben vorig jaar in de zomer van 2006 unaniem in dit parlement het decreet op de kwaliteitsbewaking goedgekeurd, het is in oktober in het Belgisch Staatsblad verschenen, en ik heb u al samen met enkele collega's in de commissie ondervraagd over de degelijke uitvoering ervan. U hebt het zo-even al aangehaald dat er een paar heel belangrijke maatregelen in staan: de slagkracht van de burgemeester, de opgetrokken boetes, de herstelmaatregelen. Al die zaken noemt de Wooninspectie in het verslag belangrijk en zij vindt dat ze moeten worden toegepast. Maar tot op de dag van vandaag moet ik vaststellen dat we nog altijd geen uitvoeringsbesluiten hebben. Daarover ben ik veel minder tevreden.

Juist voor de paasvakantie was u het in de commissie met ons eens toen wij hoopten dat het geen vijgen na Pasen zouden worden. En dan vernemen we vandaag in de pers dat we pas in september zullen kunnen overgaan tot de werkelijke uitvoering en tot de werking van dit decreet. Dat betreurt ik ten zeerste.

Minister Marino Keulen: Wij hebben dit decreet samen met het kabinet gemaakt. Wij hebben daar heel hard aan gewerkt. De uitvoeringsbesluiten zijn gepasseerd langs de regering, de procedures van de Raad van State enzovoort. Ik heb 'september' gezegd om zeker achteraf niet te worden terechtgewezen, maar het zal waarschijnlijk vroeger zijn. Het zou perfect kunnen dat de inhoud en de redactie van dat belangrijke wetgevende werk binnen enkele weken in orde zijn. U weet zelf welke inbreng mijn kabinet en de hele commissie hebben gehad. Wij leveren deze strijd gemeenschappelijk.

Mevrouw Guns, wij werken nu inderdaad in heel Vlaanderen. Het fenomeen van de globalisering stelt ons voor nieuwe uitdagingen. We waren al in Zuid-Limburg bezig met de mogelijk slechte huisvesting van fruitplukkers of, zoals het in het jargon heet, de tijdelijke seizoenskrachten. Dan is er ook de bouw. Uit het jaarverslag blijkt het niet meteen, maar vanuit de Wooninspectie krijgen we indicaties dat zich daar problemen aandienen. U was vorige maandag op die vergadering. Daar wordt aan gewerkt. Nu is heel Vlaanderen ons werkingsgebied, er wordt niets meer uitgesloten. En naast de fruitsector, waar we al op goede weg waren, zijn we nu ook bezig in de bouwsector,

met de medewerking van die sector. Ik vraag de Wooninspectie om mij daarover te rapporteren. Nu zeggen dat dit al blijkt uit het jaarverslag, is echter voorbarig.

Het is heel belangrijk, mevrouw de voorzitter, om aan te geven waarom we moeten optreden. Heel veel acties van de Wooninspectie vinden op vraag van het parket plaats in combinatie met andere acties. Dat gebeurt als het parket optreedt tegen mensenhandel, illegale tewerkstelling, drugs, prostitutie en meestal tegen een amalgaam van dat alles. Daar zit meestal een luik huisjesmelkerij aan vast. Sommige mensen zitten blijkbaar zodanig in de miserie dat zij uiteindelijk ook nog in de grijpparmen van huisjesmelkers terecht komen. Daarom moeten wij de Wooninspectie tot en met ondersteunen. Mevrouw De Wachter, wij doen dat met extra krachten maar ook door de wetgeving te operationaliseren. De uitvoeringsbesluiten zijn er. We hebben meegeholpen met de redactie van de teksten. Dat kunt u niet ontkennen. En als het inderdaad voor september klaar zou zijn, wat ik eigenlijk verwacht, dan is dat nog beter. Dan kunnen we inderdaad zwaardere sancties opleggen aan die malafide verhuurders.

Mevrouw Dominique Guns: Ik dank de minister voor zijn uitleg. Laat ons hopen dat de Wooninspectie op een dag kan worden opgedoekt. Dat zou betekenen dat alle huurders in een goede woning wonen.

Minister Marino Keulen: Dat zal nog niet voor morgen zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van de resoluties inzake een verdere staatshervorming van 1999 en de uitvoering ter zake van het Vlaams Regeerakkoord

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, mag ik u een passus uit het regeerakkoord in herinnering brengen? “De regeringspartijen verbinden er zich uitdrukkelijk toe om alles in het werk te stellen om de bekende resoluties van het Vlaams Parlement” (...) “op korte termijn te realiseren. Concreet gaan zij dus voor: volledig Vlaamse bevoegdheden voor gezondheidszorg en gezinsbeleid, ontwikkelingssamenwerking, telecommunicatie, wetenschaps- en technologiebeleid; meer fiscale en financiële autonomie; volledige constitu-

tieve autonomie; overheveling van de spoorinfrastructuur en de exploitatie ervan; een objectieve en doorzichtige solidariteit met de andere deelstaten; homogene bevoegdheidspakketten” (...).

Ondertussen weten we dat sp.a het niet ziet zitten om de gezondheidszorg te splitsen, weten we dat de VLD Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking wil herfederaliseren, terug één Belgische kieskring wil, het Minderhedenverdrag van toepassing wil maken op de Franstaligen in Vlaanderen en nog enkele zaken meer. Onze laatste hoop was op u gevestigd.

Op Rerum Novarum hebt u een poging gedaan om het ACV te verzoenen met uw communautaire standpunten. *(Opmerkingen van minister-president Yves Leterme)*

U mag direct antwoorden. Dat is water en vuur proberen te verzoenen. U bent naar de ACV-manifestatie getrokken met de mededeling dat u zich bewust bent van de ongerustheid betreffende uw communautaire boodschap, maar dat u zeer duidelijk wilt zijn. Elke hervorming moet worden afgewogen aan het concrete nut voor alle mensen, waar ze ook wonen in ons land. De heer Vandeurzen heeft eraan toegevoegd dat een nieuwe staatshervorming gunstige gevolgen moet hebben voor alle inwoners van België. Voilà, zo kennen we CD&V weer: iedereen gelukkig maar niemand die weet waar het nu feitelijk op staat!

Ik merk vandaag dat u zelfs felicitaties krijgt van iemand die ooit nog wapens eiste voor de Vlaamse revolutie, maar ondertussen een prominent lid is geworden van B Plus, de heer Wilfried Martens. Hij slaakte een zucht van verlichting in de krant door te zeggen: “Ik ben blij met de gematigde uitspraken van Yves Leterme op Rerum Novarum. Het kan niet de bedoeling zijn om tweedracht te zaaien in ons land.” Dat weten we dan ook weer.

Minister-president Leterme zegt dan om het geheel af te ronden: “Ik zeg nu al” – op 45 dagen voor de verkiezingen – “dat we niet de uitvoering van alle resoluties van het Vlaams Parlement zullen binnenhalen. Mensen moeten zich realiseren dat er compromissen moeten worden gevonden en overeenstemming met de Franstaligen.”

Mijnheer de minister-president, de strategische terugtocht is al begonnen terwijl de verkiezingen nog niet eens voorbij zijn. Ik had van u graag vernomen wat er nog overblijft van de verzuchtingen die u met uw coalitiepartners hebt neergeschreven in het regeerakkoord? Gaat deze Vlaamse Regering überhaupt nog met enige eis naar de federale regeringsonderhandelingen of is dat niet het geval? Wat blijft er nog over? Waarover bestaat nog consensus binnen uw meerderheid? Wat zal de strategie zijn? Hoe zal datgene wat is neergeschreven in het Vlaams regeerakkoord naar voren wor-

den geschoven om ervoor te zorgen dat we een aantal van de verzuchtingen over alle partijgrenzen heen in het Vlaams Parlement kunnen binnenhalen? Ik hou eerlijk gezegd mijn hart vast als ik hoor hoe u nu al bezig bent met water in de wijn te doen, hoe u nu al, niet met de fanfare voorop zoals eertijds door de heer Stevaert werd gezegd, maar met een fanfare die nauwelijks nog klank voortbrengt en alleen maar valse noten speelt, naar de federale regeringsonderhandelingen trekt. Legt u het me eens uit. Wat blijft er nog over van wat in het regeerakkoord staat? Wat blijft er over van de Vlaamse resoluties? Hoe denkt u deze te kunnen realiseren? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Dewinter, ik ben een blij man deze namiddag want ik heb een weddenschap gewonnen. Ik had bij de planning van de werkzaamheden van vandaag tegen mijn secretaresse gezegd dat er zeker een vraag aan mij zou zijn in het Vlaams Parlement. Ze merkte op dat dit de voorbije weken toch minder was, waarop ik antwoordde dat er zeker een vraag zou zijn van de heer Dewinter. Ik heb haar gezegd dat u wekelijks tot aan het reces zou proberen om in de picture te komen in het Vlaams Parlement. *(Opmerkingen van de heer Filip Dewinter)*

Ik heb gewed, en ik heb gewonnen. Ik ben een gelukkig man.

Het was voorspelbaar dat u hier de dithyrambe van de zuivere Vlaming zou zingen. Ik wil vooreerst een pedagogische oefening maken. Ten eerste: u bent minder vertrouwd dan ik met de arbeidersbeweging. Ik raad u aan uw kennis op dat vlak wat bij te schaven. U spreekt over het ACV en over ACV-congressen. Rerum Novarum werd vorige week gevierd. Het is een belangrijke viering van de christelijke werknemersbeweging. Het ACW is de koepel van de verschillende deeltakken van de christelijke werknemersbeweging. Uit respect voor die beweging is het beter te spreken over het ACW, en niet altijd de zaken door elkaar te haspelen en te spreken over het ACV. Het ACV is, samen met de CM en andere organisaties, een tak van de christelijke werknemersbeweging. Ik ben fier dat ik het vertrouwen van die beweging geniet.

Ten tweede: ik bevestig mijn overtuiging dat een betere bevoegdheidsverdeling voor alle inwoners van dit land tot nut moet en kan zijn. Dat onderscheidt ons van elkaar, en ik ben daar bijzonder fier op. Dat is voor mij de inzet, en niet de terugplooi op ons eigen Vlaams belang. Dat kan absoluut niet. Het moet een hervorming zijn die iedereen vooruithelpt. En ik geloof echt dat wat wij

vragen inzake bevoegdheidsverdeling ook in het voordeel van onze Franstalige landgenoten is.

Ten derde: u verwijst naar de heer Wilfried Martens. Ik heb bijzonder veel ontzag voor de heer Martens. Hij is de voorzitter van de Europese Volkspartij en wellicht een van de staatsmannen die het meest heeft bijgedragen tot de realisatie van het federalisme in dit land. Als de heer Martens zich publiekelijk positief uitspreekt over een standpunt dat ik heb ingenomen, dan voel ik me vereerd. Hij is een van de architecten van onze federale staatsstructuur. Hij heeft waarschijnlijk minder geroepen dan u, maar hij heeft in de praktijk veel meer gerealiseerd voor Vlaanderen in het bijzonder en dit land in het algemeen. *(Applaus bij CD&V)*

Ten slotte wil ik u waarschuwen. Ik zal de komende weken nog weddenschappen aangaan. De resoluties van het Vlaams Parlement zijn mijn leidraad – vandaag, morgen en overmorgen; in elk debat en in elke dialoog voor een betere bevoegdheidsverdeling en voor een betere organisatie van de publieke sfeer in dit land. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, ik moet u bekennen dat uw secretaresse me enkele dagen geleden heeft gebeld. Ze zei me dat haar grote baas een weddenschap had aangegaan. Ze vroeg me u een vraag te stellen. Want als ik dat niet zou doen en u uw weddenschap zou verliezen, dan zou u niet te genieten zijn. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Even ter zake, want dit is geen infotainmentprogramma. Uw hulde aan de heer Wilfried Martens wordt door uw collega's zeker gesmaakt, maar daar kopen we niet veel voor. Ik wou vooral vernemen met welke concrete eisen en welke strategie deze Vlaamse meerderheid en deze Vlaamse Regering naar federale regeringsonderhandelingen gaat. U geeft geen antwoord. U gaat niet in op het feit dat sp.a nu al zegt dat de splitsing van de gezondheidszorg niet hoeft en dat de partij daaraan niet wil meewerken. De VLD wil een aantal zaken herfederaliseren terwijl u zelf in dat verband juist meer bevoegdheden wil. Er bestaat dus niet langer een consensus in deze meerderheid.

U mag hier elke week wel komen beweren dat dit niet zo is: wie de debatten volgt en de media raadpleegt, stelt het omgekeerde vast.

U praat op de duur alleen nog namens uzelf en niet meer namens een meerderheid, niet meer namens een regering. Ik stel alleen maar vast dat u op het terrein volop bezig bent met die strategische terugtocht. Iedere dag opnieuw lanceert u kleine zinnetjes die natuurlijk vooral bedoeld zijn voor de overkant van de taalgrens. Na

‘n’ayez pas peur’ aan het adres van de Walen en de Franstaligen komt dit er alleen maar bij om hen gerust te stellen en hen ervan te overtuigen dat Leterme als premier niet de Vlaamse Siegfried is die sommigen voor ogen hadden. Maar wel iemand die zoals Wilfried Martens en Dehaene en anderen voor u in dezelfde christendemocratische traditie van het verleden – we weten al waaraan we ons kunnen verwachten na 10 juni – van plan is om zodanig veel water in de wijn te doen dat er nauwelijks nog wijn zal overblijven. Voor het overige: tot volgende week. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Minister-president Yves Leterme: Tot volgende week. Had ik het niet juist voorspeld, mevrouw de voorzitter? Ik denk dat dat het belangrijkste is uit de inhoudelijke boodschap van de heer Dewinter. Het Vlaams regeerakkoord dat goedgekeurd is door een meerderheid in dit Vlaams Parlement, tolk van een meerderheid van de Vlaamse bevolking, is voor mij de leidraad vandaag, morgen en overmorgen. Het is het fundament van mijn engagement naar 10 juni. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Filip Dewinter: Daar hebt u alles mee gezegd, mijnheer de minister-president: tot 10 juni en geen dag langer. Want daarna zult u federaal premier zijn en geen Vlaams premier. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de investering in de jeugdopleiding van de voetbalsport en de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB)

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de investering in de jeugdopleiding van de voetbalsport en de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB)

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de investering in de jeugdopleiding van de voetbalsport en de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB)

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, u heeft zich bij het begin van deze legislatuur geëngageerd tot het splitsen van de resterende unitaire bonden. Ik moet zeggen dat u op het eerste zicht in uw opzet lijkt te gaan slagen. Ik zei wel degelijk ‘lijken’, want de plannen die nu voorgesteld worden zijn allesbehalve concreet.

Het akkoord dat gemaakt is, is eigenlijk geen echt akkoord. Het Vlaams Belang is altijd een voorstander geweest van een totale splitsing. Maar wat krijgen we nu? Een engagement om eventueel te splitsen vanaf derde klasse, maar zonder concrete garanties.

Er gaat 3,3 miljoen euro naar de Belgische voetbalbond de komende jaren, zonder enige garantie. Er is ook een planning vanuit de Nationale Loterij. Staatssecretaris Tuybens heeft een beslissing genomen om 600.000 euro via de Nationale Loterij door te sluisen naar de voetbalbond, bedoeld voor de jeugdopleiding.

We zien geen echte, concrete engagementen. Wat mij betreft, komen we niet tot een oplossing. U engageert zich voor de splitsing van een voetbalbond. Er wordt geld uitgetrokken, 10 miljoen euro voor de komende 3 jaar. Daarna 6,1 miljoen euro per jaar. Maar er komt geen echte oplossing uit voort.

Welke garanties heeft u dat de voetbalbond zal splitsen? Want uiteindelijk geeft de voetbalbond u die garanties niet. Wat is het minimumengagement dat u verwacht? U zegt dat er 10 miljoen euro naar de voetbalbond zal gaan, zonder een akkoord.

Ik zou willen, mijnheer de minister, dat zo’n akkoord er alleen maar komt als u een concreet engagement hebt van de voetbalbond, maar u hebt dat niet.

Uiteindelijk zult u, op het einde van de legislatuur, met lege handen staan, aangezien dan de clubs en de jeugdopleidingen het geld dat u hen biedt, gebruikt zullen hebben. Nu geeft u 10 miljoen euro, een blanco cheque van 10 miljoen.

Minister Bert Anciaux: Ik heb nog nooit een blanco cheque geweten waar een bedrag op staat.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, er gaat nu 10 miljoen euro naar de voetbalbond, zonder concrete engagementen. *(Opmerkingen van minister Bert Anciaux)*

Naar de jeugdopleiding van de voetbalbond, mijnheer de minister, gaat 10 miljoen euro, met daarbovenop 6,1 miljoen euro na deze legislatuur. Uiteindelijk weten we allemaal heel goed dat er geen concrete plannen zijn. Men beweert dat het plan erin bestaat dat men zal splitsen vanaf derde klasse.

Mijnheer de minister, ik dacht dat dat het plan-Preud’homme was, dat werd afgeschoten door de voetbalbond. Ik vraag me af waar we uiteindelijk zullen eindigen. Ik vrees dat we zullen uitkomen bij een scenario waarbij de 10 miljoen euro zal opgebruikt zijn door de jeugdopleidingen van de voetbalbond, maar dat uw opvolger andere maatregelen zal moeten nemen

en puin zal moeten ruimen. De jeugdopleidingen die eerst geld hebben gekregen, zullen waarschijnlijk worden gestraft op het moment dat het engagement van de voetbalbond niet waargemaakt wordt.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, ik denk dat vroeger voor u 6 december een heel bijzondere dag was. Sinterklaas moet in uw jeugdijaren een enorme indruk gemaakt hebben. Als u 's avonds voor de spiegel staat en u ziet uzelf, denkt u ongetwijfeld terug aan deze goede man.

Mijnheer de minister, ik zeg dat, omdat elke persmededeling die van uw kabinet komt, zegt dat de minister miljoenen investeert in goede werken. Wij wensen dat te ondersteunen. Wij vinden het goed dat u middelen hebt kunnen vrijmaken voor de jeugdopleiding voetbal en voor sport in het algemeen, maar naar aanleiding van uw persmededeling wil ik u toch wel enkele vragen stellen.

De KBVB heeft zich nog niet aangepast aan de Vlaamse decreten en toch wilt u met een vrij groot bedrag over de brug komen, zelfs iets meer dan in de commissie in het vooruitzicht werd gesteld. Dat werd eigenlijk als een soort beloning aan de KBVB aangeboden, op het ogenblik dat de bond zou toetreden. In die zin begrijp ik de heer Deckmyn, die vraagt welk engagement u hebt.

Mijnheer de minister, in uw persmededeling zegt u dat we het geld niet aan de KBVB geven, maar aan een vzw. Hoe ziet die vzw eruit? Wie zal daarin zetelen? Hoe zal dat geld daar besteed worden?

U verwijst naar vijf opleidingscentra voor jeugdvoetbal in de provincies. *(Opmerkingen van minister Bert Anciaux)*

Er gaan elf centra opgericht worden? Maar met vijf coördinatoren, ik denk één per provincie. Zijn dat de huidige centra van de Koninklijke Belgische Voetbalbond of zijn dat andere? Graag iets meer duidelijkheid daarover.

We hebben geen andere tekst dan de persmededeling, want er is naar mijn weten geen ontwerp van decreet of een regeringbeslissing die voor advies is overgemaakt aan de Vlaamse Sportraad. In de perstekst spreekt u ook over de amateurclubs. U stapt mee in de redenering van de KBVB, die spreekt over een splitsing tussen het profvoetbal en het amateurvoetbal. Dat zou een primeur zijn, want in de huidige decreten is dat niet bepaald.

In hoeverre gaat u de decreten aanpassen of initiatieven nemen om aan dit parlement te vragen om de Vlaamse sportdecreten aan te passen om deze operatie mogelijk te maken?

Mij lijkt dit een ietwat duister verhaal. We vinden het goed dat er inspanningen gebeuren om de KBVB en de

grootste en populairste sport in Vlaanderen, het voetbal, te betrekken bij het Vlaamse sportbeleid. Dat is een goede zaak. We hebben u echter altijd al gezegd dat het binnen het decretale kader moest gebeuren.

Dat brengt mij tot mijn tweede vraag. Wat doet u dan met de andere sportfederaties die zich al jaren geleden hebben aangepast en op dit ogenblik enorme inspanningen leveren maar, omdat ze waarschijnlijk niet zo populair zijn, de genereuze steun van deze goede minister niet kunnen ontvangen? Er zijn vragen naar verduidelijking, en tegelijkertijd ook naar een rechtvaardige behandeling van alle sporten in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het kader is door de voorgaande spreker uitvoerig geschetst. Dat hoeft geen duiding meer. Als ik sommige teksten herlees en uitspraken van u in commissies op een rijtje zet, komt uw huidige voorstel niet als een verrassing. Er is de nadruk op het verschil tussen het professionele en het amateuristische voetbal. Ook stelt u dat u de clubs niet kunt laten wachten. Daarmee heb ik geen probleem. U wilde een tweespalt brengen op het terrein. Enerzijds zijn er de vele vrijwilligers met een grote bereidheid om goed werk af te leveren en anderzijds is er de sportfederatie, de KBVB.

Al verrast uw voorstel niet, het roept wel vragen op. Ik heb eerst en vooral vragen van praktische aard. Ze zijn al voor een gedeelte door de heer Sauwens naar voor gebracht. Op welke manier zullen deze elf centra werken? Zijn er al afspraken over gemaakt? Wie bepaalt de selectie? Wie staat er voor de kosten in? Komen er nog financiële middelen bij? Levert de KBVB zelf een bijkomende financiële inspanning, los van de 600.000 euro? Ik heb daarover vorige week al de bemerking gemaakt dat ieder niveau zich aan zijn taken moet houden. Ik refereer aan mijn standpunt over de Nationale Loterij.

Belangrijk is ook dat de goede jeugdopleidingen worden ondersteund. Zijn er al afspraken over gemaakt? Wie zal dat bepalen? Welke criteria worden gehanteerd? Komen er ook doorlichtingen? Dat is de praktische kant van de zaak.

Ik heb voorts ook vragen bij uw 3,3 miljoen euro. Het doet bij mij het beeld ontstaan van de wortel die wordt voorgehouden: "Ik participeer als men zich conformeert aan de federale logica." Ik verwacht van u echter een duidelijk politiek statement op het moment dat zal blijken dat de bereidheid er niet is. Eenmaal de trein op de sporen is gezet, wordt het immers moeilijk te stoppen met subsidiëren want op dat moment zullen honderden kinderen en jongeren al aan het trainen zijn en

dan zou u een consequente, maar heel onpopulaire maatregel moeten nemen.

Hoe zult u kunnen motiveren dat u deze middelen vrijmaakt? Op welke manier zult u dat doen, los van de erkenning en subsidiëring van de federaties? De KBVB kan dat op dit ogenblik nog niet, dat kan pas als de federalisering volledig achter de rug is. Zult u met een voorstel naar het Vlaams Parlement komen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, ik ga eerst even in op de grond van de zaak. Zoals de heer Van Dijck eigenlijk al heeft gezegd, is wat ik heb voorgesteld helemaal niets nieuws. Dit was al verweven in de beleidsbrieven die ik heb ingediend in dit parlement, in de begroting die door dit parlement is goedgekeurd en in de uitleg die keer op keer is verstrekt in de commissies. Ik bouw gewoon voort op wat we in het verleden al hebben gesteld.

Mijnheer Sauwens, ik keek inderdaad op naar Sinterklaas, maar wat u zegt, verbaast me een beetje. Ik kan immers alleen maar goochelen met het geld dat u en het parlement me ter beschikking stellen en dat in de begroting is opgenomen. Wie is dan de echte Sinterklaas? Tijdens de begrotingsbesprekingen hebben we het heel uitdrukkelijk gehad over twee specifieke punten. Er was het nieuwe bedrag van 1,7 miljoen euro dat in de begroting is opgenomen voor regionale voetbalopleidingscentra. Er was ook het heel concrete bedrag van 600.000 euro voor een jeugdopleidingsfonds. Dankzij het parlement is dit goedgekeurd in de oorspronkelijke begroting. Dan heb ik het niet eens over de begroting die nu nog voorligt. Ik heb gewoon uitvoering gegeven aan alle besprekingen die we ter zake in de commissie hebben gevoerd en aan wat ter zake in de beleidsbrieven staat. Zo duister en vreemd is dit dus niet.

Hetzelfde geldt voor de zogenaamde splitsing tussen professioneel voetbal en amateurvoetbal. Vanaf het begin heb ik steeds gezegd dat het niet de bedoeling kan zijn dat wij Vlaams geld ter beschikking stellen voor het profvoetbal. Dat staat ook zo in de beleidsdocumenten die zijn ingediend. Ik weet dat althans twee van de drie vraagstellers me daarin steunen. Ik denk niet dat de profvoetballers in dit land nood hebben aan financiële steun. Waaraan het mangelt, is aan ondersteuning voor jeugdopleiding. Een kamerbrede meerderheid stond daar achter. Dat zet ik nu om in de praktijk. Er is geen sprake van steun voor het profvoetbal, wel voor het amateurvoetbal.

In het begin aanvaardde de Koninklijke Belgische Voetbalbond dat helemaal niet. De bond ging helemaal niet akkoord met een splitsing tussen enerzijds de eerste en tweede klasse van het betaalde ligavoetbal en anderzijds

de rest, met wat mij betreft zelfs de jeugdopleiding van eerste en tweede klasse erbij, en uitdrukkelijk ook het vrouwenvoetbal, dat te weinig aan bod komt. Dit alles zou deel moeten uitmaken van die nieuwe Vlaamse voetballiga. Ik verzin dit nu niet: er bestond een grote consensus over in dit parlement. Ik trek die lijn nu door.

Mijnheer Sauwens, echt nieuw in dit verhaal is dat de KBVB voor de eerste maal zelf zegt zich te zullen aanpassen aan onze decreten. De bond zegt te werken aan een Vlaamse voetballiga. Dat had ik hen nog nooit horen zeggen. Dat is een nieuw feit. Dat zou ons minstens moeten verheugen. Mijn frustratie was immers dat, door de koppigheid van de KBVB, Vlaanderen niet de mogelijkheid had om te investeren in voetbal, de meest populaire sport in Vlaanderen, terwijl iedereen ziet dat investeringen in jeugdopleiding hoognodig waren. De voorzitter van de bond heeft duidelijk zijn nek uitgestoken. De leden van de meerderheid weten dat ik al enkele maanden een gesprek voer met de KBVB om die aanpassing voor te bereiden. Ik geef toe dat het technisch iets ingewikkelder is dan indien we van nul zouden vertrekken. Dit is een oude tante, en we gaan er een jong ding van maken.

Dat is niet zo eenvoudig. Dat vraagt tijd. We hebben daarvoor een specialist, die u kent en die voor u heeft gewerkt, de opdracht gegeven om de oprichting van de Vlaamse voetballiga inhoudelijk en juridisch mee te begeleiden. Dat is de essentie van het verhaal.

Ik geef toe dat het verhaal van de Nationale Loterij niet in overleg is gebeurd. Het is niet collegiaal, maar het kan wel complementair zijn. Ik heb ook bedenkingen bij de werkwijze, maar het is niet tegengesteld omdat het tegemoet komt aan een onderdeel van ons plan, namelijk de ondersteuning van de opleiding van de trainers. Ik had het liever anders gezien en ik hoop dat die middelen bij één persoon verzameld worden.

Aan de splitsing zelf werkt men constructief. Daarnaast geloof ik echt dat dit plan, dat tegemoet komt aan de nood van het veld om te investeren in jeugdopleiding, een breekijzer is. Het is een drukkingsmiddel om de Vlaamse voetballiga te verwezenlijken. Om dit te realiseren, moet men een aanvraag lanceren op 1 september van het jaar voordien. Om op 1 januari 2008 in werking te gaan, moeten we een aanvraag indienen op 1 september 2007. Dat gaan we niet halen. Mijn streefdoel voor de volledige oprichting van de Vlaamse voetballiga is 1 januari 2009.

Een van uw amendementen bij de aanpassing van het decreet op het lokaal en regionaal sportbeleid was ook dat de KBVB zelf verantwoordelijk wordt. Indien de KBVB, los van de eigen problemen, niet verder gaat in de oprichting van de Vlaamse liga is alleen zij verantwoordelijk voor het wegvallen van al deze middelen.

Waarom vallen deze middelen weg? Decretaal volgens het Cultuurpact heb je op het gebied van Cultuur, Jeugdbeleid en Sport geen andere mogelijkheid dan te werken via decreten, behalve via een reglement dat maximaal drie jaar kan duren. Dit reglement is een project. Daarvoor is geen decretale wijziging nodig. Dit is in alle stukken voorzien. De middelen zijn ook voorzien. Ik denk niet dat de KBVB, of wat er op dat moment van overblijft, die verantwoordelijkheid zal nemen. Dat zou een opstand betekenen van het hele veld. Daar ben ik van overtuigd. Ze zijn bovendien goed bezig om stappen vooruit te zetten.

Mijnheer Sauwens, u vroeg naar de vzw. De vzw is het bewijs dat we geen geld geven aan de KBVB. We richten een vzw op die de middelen ter beschikking krijgt. Ik heb eigenlijk de KBVB gebruikt als coördinator om alle clubs te bereiken. Alle middelen gaan ten voordele van de clubs, niet ten voordele van de voetbalbond. Er is helemaal geen koerswijziging. Ik heb altijd gezegd: laat ons deze plannen realiseren met de KBVB als het kan, zonder de KBVB als het moet. De clubs zijn de doelgroep, nooit de bond.

Vandaar dat de verenigingsondersteuners en -trainers louter ter beschikking worden gesteld van de clubs, dat de regionale centra dienen voor de clubtraining en niet voor iets anders, en dat het fonds ten voordele is van de clubs en op geen enkele wijze van de bond. Laat het duidelijk zijn: alles wordt afgestemd op de jeugdopleiding en helemaal niet op de ondersteuning van de structuur.

Wat de andere federaties betreft, geef ik u een nieuw feit mee. Het huidige decreet, waar we allemaal achter staan, ook de sportfederaties, bevat een aantal moeilijke onderdelen. U weet dat ik van plan ben om een aantal wijzigingen aan te brengen. Ik denk dat we dat via uitvoeringsbesluiten kunnen doen. Het grote probleem van de jeugdopleidingen vormt op dit moment een heel moeilijke aangelegenheid. Ik wil het decreet voor 100 percent uitvoeren, dit jaar en zeker ook volgend jaar. Als we in extra middelen voorzien en die omvormen tot een jeugdfonds, dan is dat ten voordele van iedereen. Inzake het probleem van de andere federaties, van de recreatieve voetbalfederaties, kan vandaag reeds een beroep worden gedaan op de ondersteuning van het decreet. Ze worden helemaal niet benadeeld. Integendeel, het gaat om een overgangsmaatregel om te komen tot een complete inpassing in het decreet. We zullen het decreet herzien, maar wachten de audit af om te weten welke richting we uit moeten gaan.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, ik meen te begrijpen dat u geen overleg hebt gehad met de Nationale Loterij, noch met staatssecretaris Tuybens over de 600.000 euro die jaarlijks naar de voetbalbond gaan. Ik vind dat jammer, want sport is een regionale bevoegdheid. Het beleid zou van u moeten komen, niet

van andere verantwoordelijken zoals staatssecretaris Tuybens of van de Nationale Loterij. Ik had minstens verwacht dat u daarbij betrokken zou worden.

Voor de rest, mijnheer de minister, antwoordt u niet echt concreet op de vraag. De belangrijke vraag die ik u heb gesteld, betrof de verbintenissen van de voetbalbond. U geeft 10 miljoen euro voor de komende 3 jaar, weliswaar in een vzw-structuur, maar daartegenover staat er enkel een plan in wording. Zo heb ik het gelezen: er is geen plan. Als er een akkoord wordt gemaakt, mogen we verwachten dat er aan de ene kant een subsidiekanaal is en aan de andere kant een plan. Dit is nu niet het geval. De voetbalbond huivert van het woord splitsing. Dat werd al zo gecommuniceerd. Men wil van identificatie spreken – what's in a word? Dit duidt toch op een zekere wrevel, op een zekere terughoudendheid wat het aangaan van concrete verbintenissen betreft. Ik wil wel eens zien waar we na 3 jaar zullen uitkomen.

De belangrijkste vraag waarop ik geen antwoord kreeg, was de volgende. Wat is voor u het volstrekte minimum voor de splitsing? Vanaf wanneer zult u zeggen dat de engagementen voor een splitsing werden nagekomen? Het kan niet dat er geen plan is, dat we niet zwart op wit kunnen lezen waar we heen willen met de voetbalbond. Dit staat trouwens los van het feit dat de voetbalbond een beperkte splitsing vooropstelt en wij veel verder willen gaan, namelijk naar een totale splitsing. In elk geval moet een akkoord worden gemaakt bij iets dat op papier staat. Dit staat niet op papier. Wat is het minimum minimum dat u verwacht van de voetbalbond? Wat verstaat u onder 'splitsing'?

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, u hebt in grote mate geruuststellende bijkomende informatie verschaft. U zegt immers dat het zeker niet de bedoeling is om de KBVB of het voetbalgebeuren constant in een uitzonderingspositie te houden. Ik ben het met u eens dat we ons bij deze moeilijke en complexe onderhandelingen positief en constructief moeten opstellen. Ik heb dat al bij meerdere gelegenheden gezegd.

We moeten er ook voor zorgen dat de logica van onze Vlaamse decreten gehandhaafd kan blijven. We zijn het vanuit CD&V met u eens dat onze decreten, ook voor wat de administratieve verplichtingen betreft, eenvoudiger moeten worden. We zullen wat dat betreft meehelpen om het huidige decreet inzake de sportfederaties eenvoudiger te formuleren en om een stuk planlast weg te nemen.

Ik stel voor dat we in de commissie verder praten over de vzw. Naast de huidige officiële federatie richt u een vzw op. Wie zal daarin zitten? Wie bepaalt welke centra en clubs aan bod zullen komen, waar de 60 kunst-

grasvelden komen? Het is onze verantwoordelijkheid dat dit op een correcte manier verloopt.

Inzake de splitsing tussen amateurs en profs hebt u de enigszins stoute opmerking gemaakt dat we het profvoetbal toch niet zouden subsidiëren. Dat is nooit de bedoeling geweest. Maar het is wel belangrijk dat we de jeugdopleiding van boven tot onder blijven ondersteunen. *(Opmerkingen van minister Anciaux)*

U praat over amateurclubs. Is het niet hoog tijd dat we de jeugdopleidingen in het Waasland extra ondersteunen?

Minister Bert Anciaux: Natuurlijk is dat zo. Ik heb altijd gepleit voor jeugdopleidingen in het algemeen. Zelfs de jeugdopleiding van Anderlecht hoort daarbij.

De heer Johan Sauwens: Ik denk dat zelfs Lierse een club is die bijzonder graag in de Vlaamse decreten instapt, om zo een ondersteuning voor een betere jeugdopleiding te kunnen krijgen.

Het is niet zo eenvoudig om een onderscheid te maken tussen de profliga en het amateurvoetbal. Vandaag ben je amateur, morgen prof, en andersom. Ik stel voor dat we de constructie sui generis nader onderzoeken en nagaan op welke manier we daar in het parlement verder gevolg aan kunnen geven.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, uw toelichting heeft duidelijkheid geschapen. De bedoeling is om het jeugdvoetbal te ondersteunen en de starre structuur tot mobiliteit aan te zetten. U hebt ook gezegd dat er geen decretaal initiatief komt, maar dat er binnen drie jaar wat moet bewegen.

Het is duidelijk dat u het over alle jeugdopleidingen hebt. Kunnen alle Brusselse clubs toetreden? Is de poort naar de Franse Gemeenschap dan gesloten? Kunnen de Brusselse clubs uit twee ruiven eten als ook de Franse Gemeenschap initiatieven neemt? Of moeten ze kiezen tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap?

Het zou goed zijn om hierover in de commissie van gedachten te wisselen. We zullen een initiatief nemen in die richting.

Minister Bert Anciaux: Het minimumscenario over de splitsing is heel duidelijk. Het Vlaamse decreet moet worden nageleefd. Er moet een Vlaamse voetballiga worden opgericht, een afzonderlijke vzw met de bevoegdheden en minimumvereisten zoals gepland in het decreet. Daar bestaat geen twijfel over. Dat wil niet zeggen dat er geen koepel is. Alle Vlaamse liga's hebben een unitaire koepel met steeds minder bevoegdheden. Daarover laat het decreet wat vrijheid bestaan, om bepaalde opdrachten uit te besteden via de federale bond.

Het engagement is nog nooit zo groot geweest. Natuurlijk werken we op basis van teksten. Alleen zijn die teksten nog niet helemaal klaar. Het feit dat de voorzitter van de KBVB voor de eerste keer publiek een persconferentie geeft, uitgerekend met de Vlaamse minister van Sport, is nooit gezien. Daarin zegt hij dat hij een Vlaamse liga zal oprichten.

U kunt moeilijk zeggen dat dit een processie van Echternach is. We gaan hier wel degelijk vooruit.

Uw opmerking over de sui-generisconstructie is niet juist. Het is een vzw, zoals er in Vlaanderen honderden vzw's ondersteund worden voor projecten. Honderden vzw's worden rechtstreeks ondersteund in het terrein waar ik de verantwoordelijkheid voor draag. Het is vanzelfsprekend op basis van een project, een plan, een overeenkomst, dat die subsidies, die sowieso tijdelijk zullen zijn, gegeven worden. Uiteraard moeten we dat nog verder bespreken in de commissie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de mogelijke levering van militaire helikopters aan Senegal en de controle op alle vormen van wapenhandel

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de minister, volgens de gespecialiseerde Afrikaanse elektronische nieuwsbrief La Lettre du Continent zouden enkele weken geleden op een militair defilé in Dakar twee militaire helikopters geshowd zijn. De helikopters kwamen van Oekraïne en zouden aan Senegal geleverd zijn via AD Trade Senegal, wat dan weer een dochter is van AD Trade Belgium.

Met militaire helikopters die van Oekraïne naar Senegal gebracht worden, is er op zich geen probleem. De vrees bestaat echter dat die militaire helikopters ingezet zouden worden in het militaire conflict in Darfoer. Men kan zich nu afvragen of AD Trade Belgium iets te maken heeft met de levering van de helikopters van Oekraïne aan Senegal, hetzij via doorvoer in ons land, hetzij via tussenhandel.

Hebt u weet van mogelijke doorvoer via ons land van helikopters van Oekraïne naar Senegal? Heeft het bedrijf AD Trade daarvoor een vergunning aangevraagd? Zo neen, is op enige manier nagegaan of in ons land

effectief helikopters gepasseerd zijn? Het bedrijf vermeldt als activiteit “detailhandel in wapens en munitie”. Is het bedrijf bij u en uw diensten überhaupt bekend?

Het gaat mogelijk ook over tussenhandel, en dan zitten we bij een federale materie. Als het bedrijf opgetreden is als tussenhandelaar, moet het een voorafgaandelijke vergunning aangevraagd hebben bij de FOD Justitie. Ik heb vernomen dat daarover geen enkele controle bestaat. Of een bedrijf zo'n voorafgaandelijke vergunning aanvraagt, wordt niet gecontroleerd.

Mevrouw de minister, u deelt ongetwijfeld mijn bezorgdheid over de mogelijkheid dat het militaire materiaal ingezet wordt in Darfoer. Hebt u al contact opgenomen met uw federale collega om te vragen of er, indien er geen doorvoervergunning is, eventueel een vergunning voor tussenhandel aangevraagd is? Volgt u onze suggestie om, na de vorming van de volgende federale regering, de tussenhandel te regionaliseren, zodat het hele pakket van de controle op de wapenhandel in dezelfde handen terechtkomt? Zo ja, bent u dan ook bereid om nota's voor te bereiden die eventueel gebruikt zouden kunnen worden om de materie te regionaliseren bij de vorming van de volgende federale regering?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Roegiers, er is geen doorvoervergunning aangevraagd voor de door u vermelde transactie.

Voor zover bekend heeft de firma daar tot op heden geen aanvragen voor ingediend.

Ik heb geen contact opgenomen met mijn federale collega omdat dit een federale bevoegdheid is.

Ik heb ook geen controle uitgeoefend want dat is geen Vlaamse bevoegdheid. Alleen het afleveren van vergunningen is een Vlaamse bevoegdheid. Die firma heeft bij ons nog nooit een aanvraag ingediend.

Ik zal niet vragen om de tussenhandel aan Vlaanderen over te dragen. Ik ben immers van mening dat dit soort problemen, gezien het transnationale karakter ervan, niet thuishoort op het Vlaamse niveau, zelfs niet op het Belgische, maar veeleer op het Europese.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de minister, dit zou inderdaad op Europees niveau behandeld moeten worden. Alleen is er een Europese afspraak dat het de lidstaten zelf zijn die de controle op de tussenhandel moeten uitvoeren. Het lijkt me dan ook beter dat de controle op de wapenhandel in handen is van een en dezelfde overheid.

Minister Fientje Moerman: In dat geval, mijnheer Roegiers, moet de volledige douanewetgeving in handen

komen van de gewesten want de controle zit bij de douane. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Dat is de logica van uw vraag. Dat betekent echter niet dat ik het daarmee eens ben. Ik zie het eerder in de andere richting. U kent mijn standpunt ter zake. U vraagt hier eigenlijk naar de bekende weg.

De heer Jan Roegiers: Ik vraag niet naar de bekende weg. Mijn punt blijft dat er een probleem is aangezien de federale overheid geen controle uitoefent op de mogelijke aanvraag van vergunningen voor tussenhandel. De Vlaamse overheid heeft geen kennis van een vergunning die is aangevraagd.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Roegiers, er is geen vergunning aangevraagd.

De heer Jan Roegiers: Ik weet dat er geen vergunning is aangevraagd. Blijft de politieke vraag of er via ons land helikopters zijn verhandeld van Oekraïne naar Senegal, om zo te worden doorgestuurd naar Darfoer. Daar krijgen we geen antwoord op. Dat is geen verwijt, mevrouw de minister, het is alleen een vervelende vaststelling. Ik vind het dan ook belangrijk om deze vraag hier te stellen.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Roegiers, nogmaals, controle is niet onze bevoegdheid en dan zeker niet de controle op zaken die niet zijn gevraagd.

De heer Jan Roegiers: Precies om die reden herhaal ik mijn pleidooi en vraag ik u om met uw federale collega overleg te plegen over een zo sluitend mogelijke controle.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen – 1124 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie besprak op dinsdag 17 en dinsdag 24 april 2007 het voorliggende ontwerp van decreet. Aan dit decreet is een uitgebreide voorbereiding voorafgegaan. Tal van federaties en organisaties kregen inspraak via een aantal rondetafels. Ook de VREG, de SERV, de Minaraad, de Raad van State, leveranciers, netbeheerders, gemeenten en armenverenigingen werden geconsulteerd. De tekst werd mede geïnspireerd door de motie van aanbeveling van de ad-hoccommissie Energiearmoede, onder het voorzitterschap van de heer Decaluwe.

Drie bestaande decreten worden aangepast: het decreet op gewaarborgde levering van 1996 het Elektriciteitsdecreet van 2000 en het Aardgasdecreet van 2001.

De regelgeving aangaande de gewaarborgde levering wordt vanaf nu in respectievelijk het Aardgas- en Elektriciteitsdecreet zelf ingebed. Daarnaast wordt een aantal begrippen en definities uitdrukkelijker omschreven en wordt de gehanteerde terminologie doorheen de decreten in overeenstemming gebracht met de krachtlijnen van de liberalisering. Het afsluitverbod tijdens de winter wordt van 2 naar 3 maanden gebracht, het vermogen van de stroombegrenzing wordt van 6 naar 10 ampère opgetrokken, de verplichting is opgenomen om binnen de 2 maanden een budgetmeter te plaatsen, en budgetmeters moeten kosteloos aan niet-beschermde wanbetalers ter beschikking worden gesteld.

De voorwaarden waaronder een afsluiting van een huishoudelijke afnemer kan gebeuren, worden veel strikter omschreven. Belangrijk is dat het begrip 'klaarblijkelijke onwil' wordt vervangen door een aantal objectieve criteria. Afsluiten waarbij armoede als enige reden wordt opgegeven, kan niet meer.

In de commissie werden nog een aantal amendementen aangebracht. Er werd voor gekozen de Lokale Adviescommissie, afgekort als LAC, een adviserende maar geen beslissende bevoegdheid toe te kennen. Een afwijking van het advies door de netbeheerder kan daarbij echter enkel in het voordeel van de huishoudelijke afnemer spelen. Daarnaast wordt in de LAC-procedure voorzien in een decretaal recht op bijstand door een raadsman of vertrouwenspersoon.

Ook werd er nog een overgangsbepaling toegevoegd. Het is in deze nieuwe regeling zo dat gemengde gebruikers die een professioneel contract hebben voor levering van aardgas of elektriciteit geen beroep kunnen doen op de beschermingsprocedure voor huishoudelijke afnemers. Voor deze groep gebruikers wordt in een overgangperiode van één jaar voorzien, waarin zij hierover geïnformeerd zullen worden en eventueel dus hun contract kunnen wijzigen.

Daarnaast onthouden we ook het engagement van de minister om deze complexe wetgeving in een verstaanbare taal te communiceren aan de betrokken doelgroep, en dit in overleg met OCMW's en armenorganisaties.

Het ontwerp van decreet werd unaniem goedgekeurd door de commissie. (*Applaus bij CD&V, VLD-Vivant en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook in de huidige geliberaliseerde markt is het nodig dat de sociaal zwakkeren onder ons beschermd worden. En reeds in het decreet van 20 december 1996 staat geschreven dat iedereen recht heeft op een minimale en ononderbroken levering van gas, elektriciteit en water voor huishoudelijk gebruik om volgens de geldende levensstandaard te kunnen leven. Het ontwerp van decreet sluit bovendien zeer nauw aan bij de aanbevelingen van de commissie voor Energiearmoede. Minister Peeters heeft beloofd om met de bemerkingen van de VREG en de SERV rekening te houden in de mate het technisch haalbaar en economisch betaalbaar is, en, uiteraard, als het om bevoegdheden van het Vlaamse Gewest gaat.

Bovendien lijkt het me logisch en rechtvaardig dat de netbeheerder in welbepaalde gevallen een huishoudelijke afnemer alsnog kan afsluiten. Ik denk dan in geval van fraude, of indien men geen wanbetaler is maar toch een leveringsovereenkomst weigert af te sluiten, en in nog enkele zeer bepaalde, uitzonderlijke gevallen.

Mijnheer de minister, in de commissie heb ik al gezegd dat het Vlaams Belang het eens is met het basisprincipe van het voorliggende ontwerp. We zullen het dan ook goedkeuren bij de stemming.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eerst en vooral wil ik de heer De Meyer danken voor het verslag. Mevrouw de voorzitter, dit is een van de weinige ter stemming voorgelegde ontwerpen van decreet, als het al niet het eerste is, dat tot stand is gekomen na uitermate groot overleg, ook met de zwaksten in de samenleving.

De tekst met de aanbevelingen was nog niet droog of de minister had al, samen met de Vlaamse Regering, concrete initiatieven genomen. Wij willen u daarvoor, mijnheer de minister, met het voltallige parlement danken. U hebt in dit dossier als een man van actie gehandeld.

De vraag is natuurlijk of de voorliggende tekst, ondanks de talrijke en uitvoerige adviezen en consulta-

ties, perfect is. Neen. Hij kan, met het oog op de uitvoering, nog worden verbeterd. Wij hebben hem in de commissie al verfijnd en verduidelijkt, ook na overleg met alle collega's en met verenigingen waar armen het woord voeren.

Een van de eerste elementen – de verslaggever verwees ernaar – is dat de betrokkenen zich bij de LAC's kunnen laten bijstaan. Op die manier wordt vermeden dat mensen met betaalmoeilijkheden zich hulpeloos en onmondig voelen, zoals al uit enorm veel ervaringsgetuigenissen is gebleken. Dit kleine elementje heeft voor een goede bijstand waarschijnlijk grote gevolgen.

De heer De Meyer verwees in het verslag ook al naar een tweede element: het advies van de LAC was vroeger bindend, nu is het een gewoon advies. Die wijziging werd ingegeven door de lessen die we uit de praktijk hebben getrokken. Daaruit bleek dat er zelden wordt afgesloten met een negatief advies, maar vooral toch ook dat een aantal positieve adviezen voor afsluiting uiteindelijk niet door de netbeheerder worden gevolgd. De netbeheerder denkt nu dus dubbel na. Dat heeft zeker meegespeeld in deze wijziging. De uiteindelijke doelstelling is afsluitingen tot het absolute minimum te beperken.

Ten derde, mijnheer de minister, hebt u ook toegezegd dat dit decreet door de uitvoeringsbesluiten nog op een aantal punten zal worden verfijnd en verduidelijkt.

Hoe belangrijk dit decreet ook is, collega's, de motie van aanbeveling die hier, op de onthouding van Groen! na, eenparig werd goedgekeurd, is ruimer dan dat. Er is ook inzake huisvesting – en het is jammer dat minister Keulen hier niet meer is – nog veel te doen. Er zijn vandaag al actuele vragen geweest over de Wooninspectie en de kwaliteit van de woningen. We zagen in een aantal kranten van vandaag de beelden van woningen van de zwaksten van de maatschappij, vaak ouderen: zeer slecht geïsoleerde woningen, woningen met verouderde of helemaal geen verwarmingsinstallaties... Deze economisch kwetsbare groepen worden daardoor dubbel getroffen. Ze hebben hoge energierekeningen en tegelijk zijn ze niet in staat om te investeren in zuinig energiegebruik, isolaties enzovoort. Dit is een vicieuze cirkel, de zogenaamde armoedespiraal.

Ook inzake de werking van de LAC's zijn er een aantal aanbevelingen. Ik kijk met grote belangstelling uit naar verdere initiatieven. Niet zozeer van u, mijnheer de minister, want u hebt al formidabel werk verricht, maar vooral van minister Vervotte en minister van Wonen Keulen. Ik vraag uitdrukkelijk om een tandje bij te steken, vooral op vlak van woonbeleid, renovatie en energievriendelijk wonen. Ik denk ook aan het nieuwe en nu al sinds jaren aangekondigde nieuwe financieringsstelsel, met het nieuwe socialehuurbesluit en met methodes om dat alles te berekenen. Dat is er vandaag nog niet. U kunt die bood-

schap overmaken aan uw collega's. Vooral minister Keulen moet op dit vlak een tandje bijsteken ten gunste van de zwaksten in de samenleving.

Een knelpunt dat ons blijft achtervolgen, zeker sinds de commissie Energiearmoede daarover geregeld overleg heeft gepleegd, is dat de armoedeverenigingen en ook, mijnheer de minister, het Vlaams Parlement het recht op energie als een basisrecht beschouwen. Dit recht is ingevuld en met het optrekken van de minimumlevering naar 8 ampère zelfs nog versterkt. Anderzijds mag er geen verwarring bestaan: het is niet omdat de minimumlevering is opgetrokken dat ze gratis is. Velen denken dat ze gratis is, maar dat is zeker niet het geval.

Alleen zeggen de armenverenigingen dat dit absoluut is. Voor hen mag er nooit worden afgesloten. De vraag is of dit houdbaar is en juridisch kan. Indien er onderhoudswerken aan het net zijn of omwille van de veiligheid, moet in bepaalde situaties kunnen worden afgesloten.

Deze discussie gaat niet over het recht op energie, maar over de implementatie van de sociale grondrechten die in artikel 23 van de Grondwet zijn verankerd. Uit de besprekingen blijkt dat in de rechtsleer de stelling naar voren komt dat deze rechten niet absoluut zijn, dat ze moeilijk afdwingbaar zijn. Men hanteert in de rechtsleer eerder het systeem van de standstill. Het algemene niveau van sociale bescherming mag niet achteruit gaan. De situatie moet beter worden en dit is hier alleszins het geval. De limitatieve en goed omschreven gevallen zijn een duidelijke verbetering ten opzichte van de wetgeving van vroeger.

Neem het recht op water, beter erkend als basisrecht, wat deel uitmaakt van de Millenniumdoelstellingen. Ook in dit grondrecht kent men het systeem van minimumlevering, van minimumhoeveelheid dat evenwel onmiddellijk in rekening wordt gebracht. Maar wat voor wie in buitengebied woont en niet op een distributienetwerk is aangesloten? Hoe is zijn recht gewaarborgd? Er zijn discussies met binnenschippers gevoerd over een kraantje op de wal. Ook daar is gebleken dat het recht op water niet absoluut is, dat er sanctiemechanismen zijn voor niet-betalers.

We hebben in de commissie voor Energiearmoede, ook onder impuls van mevrouw Vogels, de juiste cijfers van afsluitingen gekregen. Verder detailonderzoek levert concrete gegevens op waaruit één zaak blijkt: de werking van de LAC's en de zeer precieze, zorgvuldige analyse van de dossiers in de LAC's is cruciaal. De distributienetbeheerders moeten als lijn aanhouden nooit af te sluiten zonder sociaal onderzoek. Dat is de geest van het decreet.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Decaluwe, ik wil u absoluut gelijk geven. De cijfers over het aantal beslissingen tot afsluiting en het aantal effectieve afsluitingen zijn op het eerste zicht zeer positief. Er wordt veel meer beslist tot afsluiting dan er reëel wordt afgesloten. Er bereiken mij echter van op het terrein steeds meer meldingen van andere zaken. Het effectief afsluiten is zeer duur. De netbeheerder moet ter plaatse gaan om af te sluiten en daarna om alles opnieuw aan te sluiten. Als alternatief wordt nu de stroombegrenzer eruit gehaald. Men sluit niet af, maar haalt de stroombegrenzer eruit. Wie niet oplaadt, valt toch terug op nul en heeft de gewaarborgde 10 ampère niet. Er is dus een ontwijkingsstelsel dat de waarde van dit decreet voor een deel onderuit dreigt te halen. Ik pleit er dan ook voor om waakzaam te blijven. We moeten regelmatig evalueren. We moeten niet alleen kijken naar de cijfers over het aantal afsluitingen, maar een nieuwe categorie laten registreren, namelijk in hoeveel gevallen de stroombegrenzer wordt weggehaald. Eigenlijk is dat ook een afsluiting.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw Vogels, dit is ons ook gemeld tijdens een van de laatste bijeenkomsten met verenigingen waar armen het woord voeren. Ik geef u gelijk dat we met dit decreet een goede stap voorwaarts zetten, maar dat we er nog niet zijn. Het is belangrijk om regelmatig grondig te evalueren. Het zou natuurlijk Vlaanderen niet zijn als men niet al de achterpoortjes van het decreet probeerde te zoeken.

Mijnheer de minister, tegen het einde van het jaar moeten we op basis van de cijfers en in overleg met de betrokken verenigingen evalueren. Als blijkt dat deze methode systematisch wordt toegepast, waar de sociaal zwaksten het slachtoffer van zijn, dan moet er worden gezocht naar een manier om dat gaatje dicht te rijden en dit onmogelijk te maken.

Het einddoel hebben we in ieder geval nog niet bereikt. Toch wordt met dit decreet een belangrijke stap in die richting gezet. De verslaggever heeft goed verwoord hoe belangrijk de communicatie is. Men moet goed uitleggen waarover het gaat. Ook facturen moeten duidelijk zijn. Het is allemaal niet eenvoudig. Het is een erg technische aangelegenheid, met allerlei kortingen en dergelijke. In Nederland zijn een aantal goede voorbeelden te vinden hoe alle energieactoren op een zeer duidelijke, transparante manier communiceren. In samenspraak met de zwaksten moet een goede communicatie mogelijk zijn. Even belangrijk zijn tussentijdse evaluaties en eventuele bijstellingen, zodat de essentie gevrijwaard blijft.

Wij pleiten er daarom voor om in contact te blijven met de vertegenwoordigers van de armen. Ik ben blij dat ze hier aanwezig zijn. Ook het contact met de distributienetbeheerders moet worden onderhouden. Ik hoop dat straks het parlement dit ontwerp van decreet unaniem

zal goedkeuren. Het is een belangrijke stap voorwaarts naar een menselijk energiebeleid. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in feite kan ik over het voorliggende ontwerp van decreet vrij kort zijn, want de verslaggever en de andere sprekers hebben daarover al veel gezegd. Namens mijn fractie sluit ik me graag bij hen aan. Het ontwerp van decreet is een concretisering van een aanbeveling van de commissie ad hoc Energiearmoede. Die commissie heeft in grote consensus een coherent geheel van adviezen uitgebracht ter bestrijding van de energiearmoede. Op dat vlak is belangrijk parlementair werk verricht. Het is nu aan de regering om een en ander uit te voeren, wat trouwens met het voorliggende ontwerp van decreet ten dele al is gebeurd.

In de specifieke aanbeveling is gevraagd dat een meer rechtszeker kader zou worden gecreëerd voor de afsluiting van de elektriciteits- en gasvoorziening dankzij een betere omschrijving van de gevallen waarin kan worden afgesloten. Momenteel wordt immers het begrip 'kennelijke onwil' gebruikt: een begrip dat vaag is en tot misbruiken aanleiding kan geven. Bovendien wordt het in de verschillende regio's op een verschillende manier geïnterpreteerd, zodat van een ongelijke behandeling sprake is. Vaak valt de interpretatie van het begrip ook ten nadele van de sociaal zwakkeren uit, wat in geen geval de bedoeling is of mag zijn. Het begrip 'klaarblijkelijke onwil' wordt dus terecht uit de decreetgeving geschrapt.

Dit brengt een aantal wijzigingen voor de LAC's met zich mee. De heer Decaluwe heeft het daarover ook al gehad. Iedereen heeft recht op een ononderbroken aansluiting op de elektriciteitstoevoer. Enkel in uitzonderlijke gevallen mag de toevoer worden afgesloten. Dat wil echter niet zeggen dat de levering van elektriciteit gratis is, ook niet de minimale levering van elektriciteit. Afsluiten kan nog in een viertal gevallen. Op geen enkel moment is nog een beslissing van de LAC's nodig: dankzij een amendement van de meerderheid kunnen zij enkel nog adviezen uitbrengen. Het is uiteraard een goed amendement.

Toch blijven de LAC's een belangrijke rol vervullen, al was het maar omdat men via hun adviezen toch enigszins morele druk kan uitoefenen. Op die rol moeten ze ook voorbereid zijn omdat het aantal gevallen, toch in grote steden, fel kan oplopen. De VREG stelt dan ook terecht dat de LAC's voldoende ondersteuning moeten krijgen. Het begrip 'klaarblijkelijke onwil' had misschien ook een klein positief kantje in die zin dat daar-

door fraude – die er hoe dan ook in sommige gevallen is – kon worden aangepakt. Met dit begrip werden immers gebruikers geveiseerd die wel kunnen maar niet willen betalen. Hoe dan ook mogen deze gebruikers van slechte wil ook in de nieuwe regeling niet vrijuit gaan. Daar blijven de LAC's nog een rol spelen.

Ten slotte zou ik willen opmerken dat met dit decreet een belangrijke stap in de goede richting wordt gezet maar dat het werk niet af is. De aanpak blijft in zekere zin nog wat fragmentarisch. We hebben echter nood aan een meer omvattende benadering van de energie-armoede zodat de aanpak van het probleem coherent blijft.

De heer Decaluwe heeft u ook opgeroepen om uw collega's in de regering een tandje bij te doen steken. Hij legt de nadruk op minister Keulen, ik leg meer de nadruk op minister Vervotte. In het verslag van de commissie stelt u tot tweemaal toe dat het ter zake minister Vervotte is die bevoegd is voor een aantal van die zaken. Vandaar dat ik dan ook met enig plezier uitkijk naar wat de minister of haar opvolger daar gaat mee doen. Maar onze fractie zal uiteraard dit decreet goedkeuren. *(Applaus bij CD&V, VLD-Vivant en de N-VA)*

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik sluit me graag aan bij de leden van de meerderheid. Maar u heeft zich naar aanleiding van dit decreet geëngageerd om zo snel mogelijk een omvattend en coherent koepel-decreet over energie in te dienen bij het parlement. Alle wijzigingen om te komen tot een transparant energie-decreet zullen daarin worden opgenomen. Ik denk dat iedereen daarbij gebaat is. Wanneer zult u dat engagement in realiteit omzetten?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, vooreerst wil ik de verslaggever feliciteren voor zijn beknoptheid en volledigheid. Ik wil ook uitdrukkelijk de commissie ad hoc Energiearmoede danken. Daar is schitterend werk geleverd. De verenigingen waar armen het woord nemen, hebben, samen met vele anderen buiten dit parlement, een belangrijke inbreng gehad. Ik denk dat dit een voorbeeld is van hoe een problematiek die in dit parlement op tafel gelegd wordt, kan worden aangepakt in een commissie ad hoc: met heel wat inbreng van buitenaf. Het is dan aan de bevoegde minister of ministers om de motie van aanbeveling zo goed mogelijk in een ontwerp van decreet te gieten. Dat hebben we ook gedaan. We zijn daar in de commissie uitgebreid op ingegaan. De heer Huybrechts heeft terecht gevraagd naar de opmerkingen en de wijzigingen van de verschillende adviesorganen.

De basisuitgangspunten zijn dat elektriciteit, gas en water basisrechten zijn.

Als Vlaanderen tot de meest welvarende regio's van de wereld behoort, moeten we er alles voor doen om – als gezinnen en gebroken gezinnen omwille van financiële redenen niet tot betaling kunnen overgaan van de basisvoorzieningen gas, elektriciteit en water – een zo goed mogelijk wetgevend kader te creëren om ook deze basisrechten, ook in moeilijke omstandigheden, te garanderen. Ik denk dat we met dit ontwerp van decreet een belangrijke stap vooruit zetten. Het is natuurlijk zo dat de uitvoeringsbesluiten een aantal zaken verder moeten concretiseren.

Mevrouw Van der Borght, u hebt de problematiek van de LAC's en de huisvesting aangehaald. Ik denk dat, in het kader van de motie van aanbeveling, ook andere ministers daar verder werk van zullen maken. Ik ben ervan overtuigd dat dat ook zal gebeuren.

De communicatie moet op een goede en bevattelijke manier gebeuren. Ik zal, zoals ik in de commissie heb gezegd, samen met de vereniging waar armen het woord voeren, bekijken met welk woordgebruik en hoe we die communicatie maximaal kunnen organiseren, zodat de informatie ook toekomt waar ze moet toekomen, bij de armen en de mensen die problemen hebben.

Mevrouw Vogels, mijnheer Decaluwe, als er nieuwe elementen in stelling gebracht zouden worden om te omzeilen wat we – ik hoop unaniem – gaan goedkeuren, zal dat door mij en vanuit dit parlement met de grootste waakzaamheid worden gevolgd, om deze gaten ook te vullen.

Mevrouw Van der Borght, ik kan alleen maar het belang van de LAC's onderstrepen. Ik denk dat we de problematiek van de klaarblijkelijke onwil nu hebben opgelost. Ik ben me er goed van bewust dat we met deze LAC's voort moeten gaan.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik ga ervan uit dat we dit ontwerp van decreet unaniem kunnen goedkeuren. De uitvoeringsbesluiten zullen, wat mij betreft, zo snel mogelijk worden uitgevaardigd, en mijn collega's zullen de motie van aanbeveling verder uitvoeren.

Mijnheer Peumans, we zijn volop bezig met het koepel-decreet, en het zal nog dit jaar in het parlement worden ingediend. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1124/3).

– *De artikelen 1 tot en met 26 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de minimumveiligheidseisen voor tunnels in het trans-Europese wegennet

– 1153 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Decaluwe, verslaggever, heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, naar aanleiding van een aantal rampen in tunnels, met als voornaamste ramp die in de Mont Blanctunnel, heeft de Europese Unie de zogenaamde tunnelrichtlijn opgesteld.

Het is een richtlijn die voor alle Europese burgers een uniform, constant en hoog beschermingsniveau in de tunnels wil garanderen. In Vlaanderen zijn er momenteel drie tunnels die onder de bepalingen van de richtlijn vallen: de Kennedytunnel en de Craeybeckxtunnel te Antwerpen en de Vierarmentunnel te Tervuren.

Tijdens de bespreking, na de toelichting van de minister, werden vooral, onder meer door de heer Peumans, vragen gesteld over twee adviezen van de Raad van State en de verduidelijking van de bevoegdheden. Tijdens de discussie kwam naar voren dat uit de informatie van de Raad van State is gebleken dat technische veiligheidsvoorschriften een federale bevoegdheid zijn en uit het decreet gehaald zijn. Dat is de reden waarom er een tweede fundamenteel advies is geweest over dit decreet.

Het ontwerp van decreet werd, zonder opmerkingen, unaniem aangenomen in de commissie.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de bedoeling van dit ontwerp van decreet is om op constante en uniforme wijze een hoge mate van veiligheid te verzekeren voor

de burgers die van de tunnels van het Europese wegennet gebruikmaken. Het is een nobele doelstelling, maar onlangs viel mijn oog op iets. Het is hoogst merkwaardig dat in de memorie van toelichting onder 'Doelstellingen', pagina 3, letterlijk het volgende staat: "Een hoge mate van veiligheid moet bereikt worden voor de Europese burgers die van de tunnels gebruikmaken." En wat dan met de niet-Europese burgers? Mogen die zich zonder meer te pletter laten rijden?

Mijnheer de minister, opgelet! Voor u het weet, hebt u van het Centrum voor Racismebestrijding een klacht aan uw been. Onze fractie heeft in de commissie voor Openbare Werken dit ontwerp van decreet goedgekeurd. Er moet inderdaad iets gebeuren aan de veiligheid in de tunnels. Dat blijkt uit het veiligheidsrapport van de Europese Automobilistenfederatie. Daarover heb ik onlangs nog een actuele vraag gesteld.

Het Vlaams Belang zal dit ontwerp van decreet goedkeuren, maar wij vragen wel dat de veiligheid in alle tunnels wordt gegarandeerd, en niet enkel tot de drie tunnels die behoren tot het trans-Europese netwerk. Daar bent u zelf ook een voorstander van.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik dank de verslaggever. Hij heeft de discussie in de commissie nog even kort naar voren gebracht. De veiligheid moet natuurlijk in alle tunnels worden gerealiseerd en niet alleen in de tunnels die door de Europese richtlijn worden geviseerd. Wij zijn daar ook mee bezig. Dat punt zullen zowel collega Huybrechts als de anderen in de commissie kunnen opvolgen. De Europese richtlijn slaat op welbepaalde tunnels. De verslaggever heeft ze aangehaald, namelijk de tunnels langer dan 500 meter. Deze richtlijn wordt nu in de Belgische en Vlaamse wetgeving geïmplementeerd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1153/1).

– *De artikelen 1 tot en met 14 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken

– 1164 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer De Meyer, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Callens, verslaggever, heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Het decreet gaat hoofdzakelijk over technische aanpassingen aan andere decreten. Er is geen grote impact er zijn grote gevolgen aan verbonden. Ik verwijs voorts naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Ik wens nog een kanttekening te maken bij de opmerking van de verslaggever. Het decreet omvat niet alleen technische aanpassingen. Zo zijn bijvoorbeeld de artikelen die te maken hebben met wijzigingen aan het decreet Integraal Waterbeleid, meer dan louter wat technische wijzigingen. We hebben daarover uitvoerig gedebatteerd in de commissie. We hebben elkaar niet kunnen overtuigen. Wij blijven bij ons standpunt. Deze artikelen zijn een verdere uitholling van het decreet Integraal Waterbeleid. Wij zullen bijgevolg dit verzameldecreet niet goedkeuren.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, de heer Daems heeft terecht gezegd dat alles is bediscussieerd in de commissie. Ik betreur dat hij niet overtuigd is en dat hij zich zal onthouden of tegenstemmen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissies aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1164/6.*)

– *De artikelen 1 tot en met 50 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over de samenwerking tussen comités voor bijzondere jeugdzorg en pleegouders

– 1202 (2006-2007) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Mevrouw Merckx, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, het is gebruikelijk om in deze plenaire vergadering gewoon naar het schriftelijke verslag te verwijzen, zeker als er over de conclusies over het behandelde verzoekschrift geen grote tegenstellingen zijn, of als er eensgezindheid blijkt.

Toch wil ik enkele merkwaardige punten belichten met betrekking tot dit verzoekschrift over de samenwerking tussen de comités voor bijzondere jeugdzorg en pleegouders. Het verzoekschrift is van de hand van (*naam geschrapt op verzoek van mevrouw Elke Roex*). Het verzoekschrift betreft de plaatsing van kinderen in een pleeggezin. De verzoeker en zijn partner doen als pleegouder hun beklag over de moeilijke samenwerking met het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg Brussel-Halle-Vilvoorde, de houding van de betrokken ambtenaren en het kader waarbinnen hun activiteiten plaatsvinden.

Het verzoekschrift werd een eerste maal in januari op de agenda gezet. Daarbij uitte mevrouw Roex heel terecht haar bekommernis over een mogelijke schending van de privacy van de kinderen die in het verzoekschrift werden vermeld. De commissie besliste daarop de behandeling van het verzoekschrift uit te stellen, tot er voldoende duidelijke instructies zouden zijn voor het garanderen van de privacy. De Kinderrechtencommissaris, mevrouw Vandekerckhove, heeft ons daarover een advies bezorgd. In haar antwoord suggereert ze tal van maatregelen die bij de handeling van verzoekschriften kunnen en moeten worden genomen om de privacy van minderjarigen te garanderen. Het antwoord op de vraag of dit nu al dan niet gevolgen zal of moet hebben voor de behandeling van verzoekschriften op zich en een aanpassing van het Reglement vereist, heeft de commissie in het midden gelaten.

Het is niet de eerste maal dat de verzoeker als pleegouder een verzoekschrift indient. In oktober 2002 werd in

de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin reeds een grotendeels gelijkaardig verzoekschrift besproken. De conclusies kregen in deze plenaire vergadering in oktober 2002 de instemming van het parlement.

Ze kwamen erop neer dat het parlement niet tussenbeide moet komen in de verhouding tussen de verzoeker en het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg. Ook werd gesteld dat een onderlinge afstemming van de relaties tussen pleeggezinnendienst, pleegouders, biologische ouders en consulenten en begeleiding blijvende aandacht moet krijgen. Er moest eveneens worden nagegaan welke inspraakmogelijkheden pleegouders kunnen krijgen. Ten slotte was er nog de aanbeveling dat op federaal niveau werk wordt gemaakt van een statuut voor pleeggezinnen en dat de Vlaamse Gemeenschap bekijkt hoe een dergelijk statuut in het Vlaamse beleid kan worden ingepast.

Aan deze conclusies uit 2002, waarvan we vaststellen dat ze niet echt helemaal werden gevolgd, ging nog een advies en een oproep van de Kinderrechtencommissaris vooraf. Zij riep, ook in 2002, het Vlaams Parlement op een grondig en diepgaand debat te voeren over de pleegzorg, dus zowel de filosofie als de concrete uitwerking ervan.

De Kinderrechtencommissaris verzoekt het Vlaams Parlement de minister te interpellieren over een eventuele achterstand van bepaalde dossiers bij het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg en de Bemiddelingscommissie. De realiteit en de actualiteit wijzen erop dat beide oproepen nog steeds volle kracht hebben.

De aanleiding voor het verzoekschrift dat thans voorligt, is de eenzijdige en onaangekondigde stopzetting van een plaatsing van twee pleegkinderen. De verzoeker doet zijn beklag over de moeilijke samenwerking en vraagt dat de betrokken diensten bij het beëindigen van een plaatsing rekening zouden houden met de belangen van de kinderen zodat een eventuele terugkeer naar hun natuurlijk milieu zo goed mogelijk kan verlopen. Hij vraagt dat er werk wordt gemaakt van een statuut voor pleegkinderen en pleegouders. Hij meent dat het in bepaalde omstandigheden mogelijk zou moeten zijn om de werking van de betrokken diensten aan kritisch en onafhankelijk onderzoek te onderwerpen. Ten slotte stelt hij zich vragen bij de visie van de hulpverleningssector.

Ik geef de bespreking van het verzoekschrift weer. Ten eerste wat de werking van de betrokken diensten betreft: hoewel de commissie niet op het concrete dossier is ingegaan maar wel algemene aanbevelingen wil formuleren, wordt in de bespreking toch aandacht besteed aan de werking van de diensten. In 2002 vond dit parlement dat we ons daar niet in moesten mengen. Thans heerst echter de overtuiging dat er iets is misgelopen. Collega's denken dat dit concrete dossier niet optimaal werd aangepakt. Een lid stelt voor dat de minister aan de admini-

stratie de opdracht geeft te onderzoeken of er in dit dossier tekortkomingen zijn geweest. Deze bezorgdheid wordt in de conclusies weerhouden.

Ten tweede wat het ongenoegen over de ontoereikende regeling voor de positie van pleeggezinnen betreft: de uitwerking van een statuut voor pleegouders is een federale materie. Toch spreken alle leden zich positief uit over de noodzaak van een dergelijk statuut, niet alleen omwille van het enorme tekort aan pleegouders maar vooral ook ter ondersteuning van alle pleegouders die deze verantwoordelijkheid al op zich nemen. De bespreking in 2002 gaf een gelijkaardige uitkomst.

Ten derde wat de problemen in de verhoudingen tussen pleegouders, de diensten pleeggezinnen en consulenten betreft: deze stelden zich naar aanleiding van de uitoefening van de bezoeken en het beëindigen van de pleeggezinplaatsing. Het gaat vooral over het belang en het welzijn van de kinderen. De regelgeving over de modaliteiten van een pleegplaatsing is reeds tot op zekere hoogte verzekerd vanuit de organisatie van de vrijwillige hulpverlening. Bij voortijdige beëindiging zijn er spelregels: de consulent moet onmiddellijk reageren en moet er in het belang van het kind op wijzen dat een terugkeer begeleiding en geleidelijkheid vereist. De minister twijfelt of het opleggen van regels voor een verplicht bezoekrecht aan de gewezen pleegouders wel compatibel is met de vrijwilligheid van de hulpverlening. De collega's in de commissie betwijfelen dit en doen andere aanbevelingen.

Wat hebben we geconcludeerd? De commissie vindt het ten eerste wenselijk dat er in bepaalde omstandigheden een onderzoek kan worden gedaan naar de tekortkomingen van de betrokken diensten in een concreet dossier. Ten tweede concluderen we dat er op federaal niveau werk gemaakt moet worden van een statuut voor de pleegouders. Ten derde verdienen de relaties tussen de kinderen, de biologische en pleegouders verdere aandacht. Het tijdig aankondigen van het einde van een plaatsing is in alle omstandigheden aanbevolen. Als ouders tegen die afspraken in toch afhaken, is er nog altijd de procedure via de bemiddelingscommissie. De consulent duidt de context. Hulpverlening en begeleiding moeten gegeven worden door de pleeggezinnendienst en het is haar verantwoordelijkheid om de context ook voor het pleeggezin te duiden. Bij problemen omtrent de toekenning van een bezoekregeling na plaatsing moet de commissie hierover bemiddelen en indien er geen resultaat is heeft de jeugdrechter bevoegdheid.

De collega's vinden niet dat de regelgeving inzake de opgelegde bezoekregeling aan pleegouders na beëindiging van de plaatsing, in tegenstrijd is met het vrijwillige karakter van de hulpverlening, maar dit dient nog verder onderzocht te worden.

Collega's, ik hoop dat u zich kunt aansluiten bij de besluiten van de commissie. Op dit moment richten we ons bijna allemaal tot de kiezers, tot de bevolking, en in dit parlement beschikken we over een regeling tot indiening van verzoekschriften, waarbij diezelfde burger een recht heeft om rechtstreeks zijn zaak hier aan te kaarten. Omdat blijkt dat eenzelfde verzoeker tot tweemaal toe eenzelfde problematiek aankaart, wij vaststellen dat slechts gedeeltelijk werd ingegaan op sommige aanbevelingen van dit unanieme parlement, wij de kwestie samen met de minister verder hebben onderzocht en we bijkomende, nieuwe aanbevelingen doen, leek het me toch wel opportuun om u hiervan een uitgebreid verslag te brengen. Ofwel beslist dit parlement dat het recht op het indienen van een verzoekschrift toch niet veel betekent, ofwel nemen we deze procedure en de verzoeker ernstig en handelen we ernaar. Ik kies voor het laatste. *(Applaus bij het Vlaams Belang, CD&V en Groen!)*

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mevrouw de voorzitter, ik heb naar aanleiding van dit verzoekschrift een klacht ingediend bij het Kinderrechtencommissariaat omdat zowel de kinderen als de pleegouders met naam en toenaam in het verzoekschrift werden vermeld. Toen werd me beloofd dat we discreet met het dossier zouden omspringen en dat de naam van die mensen niet zou worden vermeld in het verslag. Ik merk dat mevrouw Merckx het er moeilijk mee heeft om discreet te zijn, want ze heeft de naam van de betrokkenen wel genoemd. Ik wil daarom vragen dat de naam wordt geschrapt uit het verslag. *(Applaus)*

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, ik wil opmerken dat ik het bijzonder betreurt dat dit Vlaams Parlement het niet de moeite waard vond om te luisteren naar het verslag, gebracht door mevrouw Merckx. Het was alsof we op de vismarkt stonden. Iedereen was aan het praten. Nochtans betreft het een problematiek die hier terecht werd aangekaart. In Vlaanderen is er nood aan pleeggezinnen en aan een betere ondersteuning van de pleeggezinnen. We kunnen alleen maar bewondering hebben voor mensen die bereid zijn om de functie van pleegouder op te nemen. Ik vind het ten aanzien van die mensen werkelijk bijzonder affrontelijk dat bijna het volledige Vlaams Parlement het niet de moeite waard vond om naar het verslag te luisteren. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbare dienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbare dienstverplichtingen – 1124 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de minimumveiligheidseisen voor tunnels in het trans-Europese wegennet – 1153 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken

– 1164 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 6

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
97 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren André Van Nieuwerkerke, Jan Loones en Karlos Callens, de dames Hilde Crevits en Joke Schauvliege en de heer Jacky Maes tot besluit van de op 3 mei 2007 door de heer André Van Nieuwerkerke in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het kustzonebeheer en de reorganisatie van het Agentschap Natuur en Bos

– 1210 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Onze fractie zal deze motie goedkeuren. In verband met de tweede vraag van de indieners willen we toevoegen dat we het belangrijk vinden dat de verwerving van duinen onverminderd wordt voortgezet, en dat we inzake de Vlaamse kustnatuurgebieden willen dat een recreatief medegebruik van de duinen maximaal wordt nagestreefd. Ik verwijs in dit verband naar een project dat naar aanleiding van het derde Kustactieplan werd ingediend en dat op 1 december 2005 door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd. We willen dat het recreatief medegebruik van de duinen onverminderd wordt voortgezet, maar we zullen deze motie toch goedkeuren.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Roland Van Goethem, de dames Katleen Martens, Linda Vissers, An Michiels en Marie-Rose Morel en de heer Werner Marginet tot besluit van de op 8 mei 2007 door de heer Roland Van Goethem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandembroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de besteding van Vlaams overheidsgeld, naar aanleiding van het pleidooi van de minister om de Vlaamse bijdrage aan Unicef voor lokale onderwijsprojecten in India te vertienvoudigen

– 1216 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Amper een week nadat we onze interpellatie hebben gehouden en onze motie hebben ingediend, konden we in verschillende kranten lezen dat het basisonderwijs gratis werd. We hebben de minister dus blijkbaar tot nadenken aangezet. Of dit echt wordt gerealiseerd, of dat het om een goedkope verkiezingsstunt gaat, laat ik nog in het midden. Dat zullen we in september zien.

Voor de besteding van de gelden willen we waarschuwen. Ik wil de collega's vragen om na te denken wanneer de minister impulsief met geld omspringt. Hij kan dat op een tamelijk vurige manier doen, en dat willen we vermijden.

De voorzitter: Mevrouw Poleyne heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyne: Naar aanleiding van deze interpellatie hadden we een interessante discussie in de commissie over de besteding van de ontwikkelingsgeld in het beleidsdomein Onderwijs. De motie van het Vlaams Belang stelt duidelijk dat de partij niet gelooft in het uitputten van de Vlaamse bevoegdheden

over ontwikkelingssamenwerking. De heer Van Goethem heeft verdedigd dat hij niet geïnteresseerd is in een beleid van ontwikkelingssamenwerking binnen Onderwijs of welk beleidsdomein ook. Hij zegt dat al het geld in Vlaanderen moet blijven. Nu blijkt duidelijk dat het Vlaams Belang niet gelooft in het uitputten van de Vlaamse bevoegdheden, wat in tegenspraak is met wat we deze namiddag hebben gehoord.

Er is transparantie en coherentie nodig tussen de verschillende beleidsdomeinen inzake ontwikkelingssamenwerking. We pleiten ervoor om dat op te nemen in het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking, dat er zo gauw mogelijk aankomt.

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw Poleyn heeft niet begrepen waarover ik het had. Dat is jammer: ik zal er de volgende keer een tekening bij maken. Ik heb absoluut niet gezegd dat ik de bevoegdheid ontwikkelingshulp niet in Vlaanderen wil. Ik had het over de besteding van de ontwikkelingsgelden. Ontwikkelingsgelden moeten nuttig worden besteed, en niet op een impulsieve manier, wanneer een minister wordt gecharmeerd door een of ander projectje dat hij mag bezoeken. Mevrouw Poleyn, u moet de volgende keer beter luisteren.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 30 mei 2007 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.36 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Joris Vandembroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Els Robeyns, : gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande: buitenslands;

Vera Jans: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Sonja Claes, Hilde Eeckhout, Flor Koninckx, Jan Loones, Helga Stevens, Eric Van Rompuy, Paul Wille.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den

Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Jean-Marie Dedecker, Monique Moens, Jurgen Verstrepen
